Euroopan yhteisöjen

virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 22

42. vuosikerta

29. tammikuuta 1999

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I *Säädökset, jotka on julkaistava*

* **Neuvoston asetus (EY) N:o 192/1999, annettu 25 päivänä tammikuuta 1999, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sytytinkivellisten kaasukäyttöisten kertatäyttöisten taskusytyttimien tuonnissa asetuksella (ETY) N:o 3433/91 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai Taiwanista tuotavien tai Taiwanista peräisin olevien tiettyjen sytytinkivellisten kertakäyttöisten uudelleen täytettävien taskusytyttimien tuontia ja Taiwanista tuotavien tai Taiwanista peräisin olevien kertatäyttöisten taskusytyttimien tuontia sekä Hongkongista ja Macaosta tuotavien kertatäyttöisten sytyttimien tuontia koskevan menettelyn päättämisestä** 1

* **Neuvoston asetus (EY) N:o 193/1999, annettu 25 päivänä tammikuuta 1999, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1015/94 muuttamisesta** 10

* **Neuvoston asetus (EY) N:o 194/1999, annettu 25 päivänä tammikuuta 1999, lopullisten polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta Bulgariasta, Virosta, Latviasta, Liettuasta, Puolasta, ja Venäjältä peräisin olevan kovalevyn tuonnissa ja väliaikaisten tullien lopullisesta kantamisesta** 16

Komission asetus (EY) N:o 195/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 33

Komission asetus (EY) N:o 196/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta 35

Komission asetus (EY) N:o 197/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta 43

Hinta: 19,50 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

Sisältö (jatkuu)

Komission asetus (EY) N:o 198/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta 45

Komission asetus (EY) N:o 199/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, maltaiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 47

Komission asetus (EY) N:o 200/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1078/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 49

Komission asetus (EY) N:o 201/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, rukiin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1746/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 50

Komission asetus (EY) N:o 202/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1079/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 51

Komission asetus (EY) N:o 203/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, kauran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2007/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 52

Komission asetus (EY) N:o 204/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2004/98 tarkoitetun tavallisen tarjouskilpailun osana 53

Komission asetus (EY) N:o 205/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2849/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 54

Komission asetus (EY) N:o 206/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2850/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 55

Komission asetus (EY) N:o 207/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, asetuksessa (EY) N:o 1564/98 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta 56

Komission asetus (EY) N:o 208/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, tiettyjen sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta 57

Komission asetus (EY) N:o 209/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, riisin tuontitodistusten antamisesta vuoden 1999 tammikuun kymmenen ensimmäisen työpäivän aikana asetuksen (EY) N:o 327/98 mukaisesti jätettyjen hakemusten perusteella 59

Komission asetus (EY) N:o 210/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 61

Komission asetus (EY) N:o 211/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 63

Komission asetus (EY) N:o 212/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, vilja- ja riisialan tuotantotukien vahvistamisesta 65

Komission asetus (EY) N:o 213/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 66

FI

(jatkuu kolmannella kansisivulla)

Sisältö (jatkuu)

II *Säädökset, joita ei tarvitse julkaista*

Neuvosto

1999/70/EY:

* **Neuvoston päätös, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, Euroopan keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä** 69

Komissio

1999/71/EY:

* **Komission päätös, tehty 6 päivänä tammikuuta 1999, Bulgariasta, Latviasta, Liettuasta, Puolasta ja Virosta peräisin olevan kovalevyn tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä esitettyjen sitoumusten hyväksymisestä ja menettelyn päättämisestä ilman toimenpiteitä Brasiliasta peräisin olevan tuonnin osalta** *(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 4533)* 71

1999/72/EY:

Komission päätös, tehty 22 päivänä tammikuuta 1999, voin ostojen keskeyttämisestä tietyissä jäsenvaltioissa *(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 162)*..... 74

Oikaisuja

* **Oikaistaan neuvoston asetus (EY) N:o 2823/98, annettu 21 päivänä joulukuuta 1998, tiettyjä kalastustuotteita koskevien yhteisön autonomisten tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 730/98 muuttamisesta (EYVL L 351, 29.12.1998)** 75

FI

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 192/1999,

annettu 25 päivänä tammikuuta 1999,

Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sytytinkivellisten kaasukäyttöisten kertatäyttöisten taskusytyttimien tuonnissa asetuksella (ETY) N:o 3433/91 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai Taiwanista tuotavien tai Taiwanista peräisin olevien tiettyjen sytytinkivellisten kertakäyttöisten uudelleen täytettävien taskusytyttimien tuontia ja Taiwanista tuotavien tai Taiwanista peräisin olevien kertatäyttöisten taskusytyttimien tuontia sekä Hongkongista ja Macaosta tuotavien kertatäyttöisten sytyttimien tuontia koskevan menettelyn päättämisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]) ja erityisesti sen 13 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Voimassa olevat toimenpiteet

(1) Neuvosto otti asetuksella (ETY) N:o 3433/91 ([2]) käyttöön 16,9 prosentin suuruisen polkumyyntitullin Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sytytinkivellisten kaasukäyttöisten kertatäyttöisten taskusytyttimien, jäljempänä myös "sytytinkivelliset kertakäyttöiset kertatäyttöiset sytyttimet", tuonnissa. Tulli perustui todettuun polkumyyntimarginaaliin.

(2) Marraskuussa 1993 komissio vastaanotti kyseisten toimenpiteiden tarkastelua koskevan pyynnön, jonka oli tehnyt Euroopan sytytinvalmistajia edustava European Federation of Lighter Manufacturers (EFLM) asetuksen (ETY) N:o 2423/88 ([3]) 14 artiklan nojalla ja jossa väitettiin, että polkumyyntimarginaali oli kasvanut ja että näin ollen myös vahinko oli lisääntynyt. Tämän perusteella tehdyn tutkimuksen johdosta todettiin, että polkumyyntimarginaali oli 80,3 prosenttia, ja otettiin Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonnissa käyttöön asetuksella (EY) N:o 1006/95 ([4]) paljouden perusteella kannettava polkumyyntitulli, jonka suuruus on 0,065 ecua kappaleelta, jäljempänä "voimassa olevat toimenpiteet".

2. Kiertämistä koskevan tutkimuksen vireillepanoa koskeva pyyntö

(3) EFLM esitti 24 päivänä maaliskuuta 1998 pyynnön, joka koski voimassa olevien toimenpiteiden kiertämistä, jäljempänä "pyyntö". Pyynnössä väitettiin polkumyyntitullia kierrettävän muuttamalla Kiinan kansantasavallan, Hongkongin, Macaon ja Taiwanin sekä yhteisön välisiä kauppavirtoja seuraavin keinoin, joille ei ole muita riittäviä taloudellisia perusteita kuin tullin käyttöönotto:

— Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia sytytinkivellisiä kertakäyttöisiä kertatäyttöisiä sytyttimiä tuodaan Hongkongin, Macaon ja Taiwanin kautta,

— Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia sytytinkivellisiä kertakäyttöisiä kertatäyttöisiä sytyttimiä tuodaan hieman muutettuina ja ilmoitetaan tulliselvitettäviksi uudelleen täytettävinä sytyttiminä ja/tai sytyttiminä, joiden sytytinkivi on vaihdettavissa, vaikka ne eivät käytännössä sitä ole.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 905/98 (EYVL L 128, 30.4.1998, s. 18).
([2]) EYVL L 326, 28.11.1991, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 423/97 (EYVL L 65, 6.3.1997, s. 1).
([3]) EYVL L 209, 2.8.1988, s. 1
([4]) EYVL L 101, 4.5.1995, s. 38

(4) Lisäksi pyydettiin, että tulliviranomaisten olisi kirjattava kyseinen tuonti asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä "perusasetus", 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja että edellä mainitun polkumyyntitullin soveltamisalaa laajennettaisiin tarvittaessa koskemaan kyseistä tuontia.

(5) Pyyntöön sisältyi perusasetuksen 13 artiklan vaatimusten mukaisesti riittävä alustava näyttö, jonka perusteella voitiin panna vireille voimassa olevien toimenpiteiden väitettyä kiertämistä koskeva tutkimus. Komissio pani tämän vuoksi vireille tutkimuksen asetuksella (EY) N:o 971/98 ([1]).

B. TUTKIMUS

(6) Komissio ilmoitti Kiinan kansantasavallan, Hongkongin, Macaon ja Taiwanin edustajille tutkimuksen vireillepanosta. Pyynnössä mainituille yhteisön tuojille ja viejille sekä aikaisemman tutkimuksen perusteella tunnetuille viejille ja muille asetetussa määräajassa ilmoittautuneille asianomaisille osapuolille lähetettiin kyselylomakkeet. Kyselyyn saatiin vastaus yhdeltä macaolaiselta tuottajalta ja siihen etuyhteydessä olevalta viejältä, yhdeltä tuontikonsernilta, jolla on Kaukoidässä sijaitsevia ja sieltä vientiä harjoittavia etuyhteydessä olevia hankintayhtiöitä, sekä kolmelta etuyhteyttä vailla olevalta tuojalta.

(7) Komissio teki tarkastuskäyntejä seuraavien yritysten toimitiloihin:

Tuottaja

— Fábrica de Isqueiro Macau Lda (FDI)—Macao

Etuyhteydessä olevat viejät

— Gladstrong Investments Limited—Hongkong (etuyhteydessä FDI-yritykseen)

— Pollyflame Concept (HK) Ltd—Hongkong (Polly Concept Group Europe -yrityksen hankintayhtiö)

Tuojat

— Heinz Tröber GmbH & Co—Saksa

(8) Tutkimusajanjakso ulottui 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään maaliskuuta 1998.

C. TUTKIMUKSEN TULOKSET

1. KIINAN KANSANTASAVALTA

1.1 Tarkasteltava käytäntö

(9) Pyynnössä väitettiin, että sytytinkivellisten taskusytyttimien kiinalaiset tuottajat ovat lisänneet sytytinkivellisten kertakäyttösytyttimien perusmalliin täyttöventtiilin, jotta ne voitaisiin luokitella tullattaessa sytytinkivellisiksi uudelleen täytettäviksi sytyttimiksi ja jotta ne kuuluisivat näin ollen toiseen CN-koodiin, johon ei sovelleta voimassa olevia toimenpiteitä. Samaten väitettiin, että kyseisiä sytyttimiä, jäljempänä "sytytinkivelliset kertakäyttöiset uudelleen täytettävät sytyttimet", ei voida käytännössä myydä tai käyttää uudelleen täytettävinä sytyttiminä.

1.2 Samankaltainen tuote

(10) Kiinasta peräisin olevat sytytinkivelliset kertakäyttöiset uudelleen täytettävät sytyttimet olivat kaikin tavoin muuten samanlaisia kuin aiemmassa tutkimuksessa tarkastellut sytytinkivelliset kertakäyttöiset kertatäyttöiset sytyttimet lukuun ottamatta niihin lisättyä täyttöventtiiliä, jonka todettiin olevan hyödytön lisä sytyttimiin, joita kuluttajat käytännössä pitivät ja kohtelivat kertakäyttöisinä (katso johdanto-osan 16—21 kappale). Tämän vuoksi määriteltiin, että nämä sytyttimet olivat samankaltaisia kuin ne, joihin sovelletaan voimassa olevia toimenpiteitä.

1.3 Kauppavirtojen muutos

(11) Kiinan kansantasavallan sytytinvalmistajilta tai -viejiltä ei saatu tietoja. Tietoja saatiin kuitenkin yhdeltä yhteistyössä toimineelta tuojalta, joka oli ostanut tutkimusajanjaksona sytytinkivellisiä kertakäyttöisiä uudelleen täytettäviä sytyttimiä, sekä hongkongilaiselta yritykseltä, joka oli etuyhteydessä yhteistyössä toimineeseen macaolaiseen tuottajaan ja joka vei sytyttimiä yhteisöön. Niiden osuus sytytinkivellisten uudelleen täytettävien sytyttimien tuonnista Kiinan kansantasavallasta yhteisöön oli yhteensä 15 prosenttia tutkimusajanjaksona. Koska yhteistyössä toiminnan aste oli näin alhainen, kauppavirtojen muutosta tarkasteltiin Eurostatin tietojen perusteella.

(12) Eurostatin tietojen mukaan sytytinkivellisten uudelleen täytettävien sytyttimien tuonti Kiinan kansantasavallasta lisääntyi huomattavasti 22,8 miljoonasta 144 miljoonaan kappaleeseen vuosina 1994—1997. Samaan aikaan kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonti Kiinan kansantasavallasta väheni 133,5 miljoonasta 6,8 miljoonaan yksikköön vuosina 1994—1997.

(13) Osa sytytinkivellisten uudelleen täytettävien sytyttimien tuonnista on uudelleen täytettäviä sytyttimiä, jotka eivät selvästikään ole kertakäyttöisiä. Keskimääräisen yksikköhinnan huomattava aleneminen 0,37 ecusta 0,19 ecuun vuosina 1993—1994 ja edelleen 0,10 ecuun vuonna 1997 on vahva näyttö siitä,

([1]) EYVL L 135, 8.5.1998, s. 38

että sytytinkivelliset kertakäyttöiset uudelleen täytettävät sytyttimet muodostavat suurimman osan vuoden 1994 jälkeisestä tuonnista. Lisäksi vuoden 1997 keskihinta on jopa alhaisempi kuin Kiinasta samana vuonna tuotujen sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien keskimääräinen yksikköhinta.

(14) Tämä määrien ja hintojen kehitys tapahtui samaan aikaan, kun kiinalaisia sytytinkivellisiä kertakäyttöisiä kertatäyttöisiä sytyttimiä koskeva tarkastelua koskeva tutkimus pantiin vireille vuoden 1993 lopussa ([1]) ja aikaisempaa korkeampi polkumyyntitulli otettiin käyttöön vuonna 1995.

1.4 Riittämättömät pätevät syyt tai taloudelliset perusteet

(15) Komissio tutki, voisiko venttiilin lisääminen sytytinkivellisen kertakäyttöisen sytyttimen perusmalliin olla riittävän perusteltua muista syistä kuin voimassa olevan polkumyyntitullin välttämisen vuoksi. Asiaa tarkastellessaan komissio otti huomioon seuraavat seikat:

(16) Sekä uudelleen täytettävien että kertatäyttöisten sytytinkivellisten sytyttimien tuonnin yleinen rakenne muuttui merkittävästi vuosina 1994—1997. Vuonna 1994 kiinalaisten sytytinkivellisten uudelleen täytettävien sytyttimien tuonti oli vain 7,6 prosenttia kaikesta sytytinkivellisten sytyttimien tuonnista, mutta vuonna 1997 osuus oli noussut 44,2 prosenttiin. Samana aikana sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonti Kiinan kansantasavallasta väheni 45,0 prosentista 2,1 prosenttiin sytytinkivellisten sytyttimien kokonaistuonnista. Kertatäyttöisten sytyttimien korvautuminen uudelleen täytettävillä sytyttimillä ei johtunut mistään kolmannesta maasta yhteisöön suuntautuvasta tuonnista.

(17) Sytytinkivellisten sytyttimien kokonaistuonti yhteisöön on pysynyt melko vakaana vuosina 1994—1997 huolimatta siitä, että sytytinkivellisten kertakäyttöisten uudelleen täytettävien sytyttimien tuonnin osuus on kyseisenä aikana kasvanut huomattavasti. Asianomaisilta osapuolilta saatujen tietojen mukaan yhteisön sekä uudelleen täytettävien että kertatäyttöisten sytytinkivellisten sytyttimien kulutus on pysynyt melko vakaana kyseisenä aikana. On erittäin todennäköistä, että jos sytytinkivellisiä kertakäyttöisiä uudelleen täytettäviä sytyttimiä todellisuudessa täytettäisiin uudelleen, sytytinkivellisten sytyttimien kokonaiskulutus olisi vähentynyt.

(18) Komission yhteistyössä toimineilta osapuolilta saamien näytteiden mukaan kertakäyttöisten uudelleen täytettävien sytyttimien sytytinkivet eivät ole pidempiä kuin kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien sytytinkivet. Sytytinkivi olisi näin ollen yleensä myös vaihdettava, jos sytytin täytettäisiin uudelleen. Komissio havaitsi kuitenkin, että sytytinkiviä ei ollut yleisesti saatavilla kaikkialla yhteisössä ja että tavalliselle kuluttajalle ei ollut kannattavaa eikä usein mahdollistakaan vaihtaa sytytinkiveä.

(19) Edellä mainittujen varaumien lisäksi keskimääräiselle yhteisön kuluttajalle kertakäyttöisten uudelleen täytettävien sytyttimien uudelleen täyttämisestä syntyvä teoreettinen enimmäissäästö (kun otetaan huomioon kaasusäiliöiden hinta) olisi vähäpätöinen, vain noin 2 ecua vuodessa. Näissä olosuhteissa on epätodennäköistä, että yhteisön kuluttaja olisi halukas ryhtymään vaivalloiseen sytytinkiven uusimiseen ja sytyttimen uudelleentäyttöön.

(20) Tulliviranomaisten tekemien kokeiden tuloksena sekä useiden asianomaisten osapuolten mielipiteenä oli, että sytytinkivellisiä kertakäyttöisiä uudelleen täytettäviä sytyttimiä ei aina voitu täyttää uudelleen ja ne eivät aina toimineet kunnolla yhdenkään kaasusäiliön keston ajan. Lisäksi myytävien sytyttimien mukana ei useinkaan toimiteta uudelleentäyttöohjeita eikä sytyttimien turvallisuutta koskevan kansainvälisen ISO 9994 -standardin edellyttämiä varoituksia.

(21) Markkinoinnin yhteydessä, esimerkiksi pakkauksissa, esitteissä ja mainoksissa, sytytinkivellisiä kertakäyttöisiä uudelleen täytettäviä sytyttimiä ei yleensä eroteta sytytinkivellisistä kertakäyttöisistä kertatäyttöisistä sytyttimistä, ja niiden jakelukanavat ovat samat.

(22) Edellä mainitut seikat vahvistavat sytytinkivellisten kertakäyttöisten uudelleen täytettävien sytyttimien viejien ja tuojien esittämät näkemykset siitä, että tavanomaisissa olosuhteissa yhteisön kuluttajat eivät täyttäisi kertakäyttöisiä uudelleen täytettäviä sytyttimiä uudestaan.

(23) Tutkimuksen kohteena olevat sytytinkivelliset kertakäyttöiset uudelleen täytettävät sytyttimet ovat malliltaan samankaltaisia kuin eräs vanhimmista japanilaisista sytytinkivellisistä kertakäyttöisistä kertatäyttöisistä sytyttimistä, jollaisia kiinalaiset valmistajat alkoivat valmistaa noin 10 vuotta sitten. Perusmalliin kuuluu muovinen säiliörunko. Kiinalaiset tuottajat eivät ole lisänneet tähän perusmalliin lisäominaisuuksia tai tehneet siihen parannuksia lukuun ottamatta Yhdysvaltojen markkinoille tarkoitettua lapsiturvallisuusmekanismia, jollainen maan lainsäädännössä on vaadittu vuodesta 1995, sekä yhteisön markkinoille tarkoitettua täyttöventtiiliä.

([1]) EYVL C 343, 21.12.1993, s. 10

(24) Näin ollen ei todettu muita päteviä syitä tai taloudellisia perusteita täyttöventtiilin lisäämiselle sytytinkivellisen kertakäyttöisen sytyttimen perusmalliin kuin voimassa olevien toimenpiteiden käyttöönotto.

1.5 Voimassa olevien toimenpiteiden korjaavan vaikutuksen heikentäminen

(25) Kuten edellisessä jaksossa todettiin, kiinalaiset sytytinkivelliset kertakäyttöiset uudelleen täytettävät sytyttimet kilpailevat yhteisön sytytinmarkkinoilla muiden kertakäyttöisten sytyttimien kanssa. Kuten edellä on osoitettu, suurinta osaa näistä sytyttimistä ei voida käyttää eikä niitä käytetä uudelleen täytettävinä sytyttiminä.

(26) Määrällisesti Kiinasta tuotavien sytytinkivellisten uudelleen täytettävien sytyttimien tuonnin osuus oli yhteensä noin 25 prosenttia arvioidusta yhteisön kulutuksesta ja noin 50 prosenttia kaikesta sytytinkivellisten sytyttimien tuonnista tutkimusajanjaksona. Tämä oli verrattavissa kiinalaisten sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien kulutuksen ja tuonnin suhteeseen vuonna 1994 eli juuri ennen kuin polkumyyntiä, vahinkoa ja yhteisön etua koskevan kattavan tarkastelun jälkeen otettiin käyttöön korotettu tulli. Näin ollen on nähtävissä selvä korvaava järjestelmä, koska uudelleen täytettävien ja kertatäyttöisten sytytinkivellisten sytyttimien Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin kokonaismäärä on pysynyt suunnilleen samana.

(27) Hintojen osalta voidaan todeta, että yhteistyössä toimineiden yritysten ilmoittama sytytinkivellisten kertakäyttöisten uudelleen täytettävien sytyttimien keskimääräinen tuontihinta tullattuna oli tutkimusajanjaksona 0,047 ecua, kun taas kaikkien sytytinkivellisten uudelleen täytettävien sytyttimien vastaava hinta oli Eurostatin tietojen mukaan 0,095 ecua. Huolimatta siitä, että viimeksi mainittu hinta on huomattavasti korkeampi kuin yhteistyössä toimineiden osapuolten ilmoittama hinta, koska hintaan sisältyy myös tosiasiallisesti uudelleen täytettävissä olevat sytytinkivelliset sytyttimet, sitä voidaan verrata aiemmassa tutkimuksessa sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien osalta määritettyyn polkumyynnillä tapahtuvan ja vahingollisen tuonnin hintaan tullattuna (0,081 ecua). Lisäksi molemmat tässä tutkimuksessa määritetyt tuontihinnat ovat huomattavasti alhaisempia kuin 0,146 ecun tuontihinta, joka oli aiemmassa tutkimuksessa määritetty hinnaksi, jolla polkumyynnin vahingolliset vaikutukset poistettaisiin.

(28) Näin ollen voidaan päätellä, että sytytinkivellisten kertakäyttöisten uudelleen täytettävien sytyttimien tuonti heikentää merkittävästi sekä määrien että hintojen osalta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonnissa käyttöön otetun polkumyyntitullin korjaavia vaikutuksia.

1.6 Näyttö polkumyynnistä

(29) Edellä johdanto-osan 11 kappaleessa tarkoitettujen kahden yhteistyössä toimineen yrityksen sytytinkivellisten kertakäyttöisten uudelleen täytettävien sytyttimien keskimääräinen vapaasti laivassa Kiinan rajalla -vientihinta oli tutkimusajanjaksona 0,044 ecua. Eurostatin ilmoittama kaikkien kiinalaisten sytytinkivellisten uudelleen täytettävien sytyttimien, niin kertakäyttöisten kuin uudelleen käytettävienkin, keskimääräinen CIF-tuontihinta yhteisön rajalla kyseisenä aikana oli 0,094 ecua, joka vastaa 0,092:ta ecua vapaasti laivassa Kiinan rajalta -tasolla. Molemmat näistä vapaasti laivassa -arvoista ovat huomattavasti alhaisemmat kuin aiemmassa tutkimuksessa vahvistettu 0,144 ecun normaaliarvo, ja näin ollen on olemassa selvä näyttö polkumyynnistä.

1.7 Päätelmät

(30) Näissä olosuhteissa voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisalaa olisi laajennettava koskemaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia sytytinkivellisiä kertakäyttöisiä uudelleen täytettäviä sytyttimiä.

(31) Voimassa olevia toimenpiteitä ei pitäisi laajentaa koskemaan kaikkia uudelleen täytettäviä sytyttimiä, vaan ainoastaan sellaisia sytyttimiä, jotka ovat selvästi sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien kaltaisia. Tietty enimmäisarvo ja fyysiset ominaisuudet (muovinen säiliörunko) näyttäisivät soveltuvimmilta tekijöiltä näiden sytyttimien määrittelemiseen.

(32) Tutkimuksessa on ilmennyt, että sytytinkivellisiä kertakäyttöisiä uudelleen täytettäviä sytyttimiä tuodaan yhteisöön keskimäärin 0,046 ecun CIF-hinnalla. Enimmäisarvoa ei kuitenkaan pitäisi asettaa alhaisemmaksi kuin aiemmassa tutkimuksessa määritetty normaaliarvo (oikaistuna CIF-hinta yhteisön rajalla -tasolle), joka oli alhaisempi kuin vahinkokynnys.

(33) Voimassa olevan tullin soveltamisalaa olisi näin ollen laajennettava koskemaan Kiinan kansantasavallasta tuotavia sytytinkivellisiä kertakäyttöisiä uudelleen täytettäviä sytyttimiä, joissa on muovinen säiliörunko, jotka kuuluvat CN-koodiin ex 9613 20 90 ja joiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -arvo kappaleelta on vähemmän kuin 0,15 euroa.

2. TAIWAN

2.1 **Tarkasteltava käytäntö**

(34) Pyynnössä väitettiin, että sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonnilla Taiwanista kierretään voimassa olevia toimenpiteitä. Pyynnön mukaan Taiwanissa ei tuoteta sytytinkivellisiä kertakäyttöisiä kertatäyttöisiä sytyttimiä ja että näin ollen Eurostatin kirjaama tällaisten sytyttimien tuonti yhteisöön koostuu Kiinan kansantasavallasta peräisin olevista sytytinkivellisistä kertakäyttöisistä kertatäyttöisistä sytyttimistä, jotka on virheellisesti ilmoitettu tulliselvitettäviksi Taiwanista peräisin olevina. Tätä väitettä tutkittiin perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan määräykset huomioon ottaen.

(35) Aluksi muistutettakoon, ettei yksikään taiwanilainen yritys toiminut tutkimuksessa yhteistyössä huolimatta siitä, että taiwanilaisille viejille lähetettiin 29 kyselylomaketta ja että Taiwanin viranomaisille ilmoitettiin asianmukaisesti asiasta. Tutkimusajanjaksona yhteistyössä toimineiden tuojien ilmoittamiin liiketoimiin ei sisältynyt Taiwanista tulevaa tuontia. Tutkimuksen aikana eräs tuoja väitti, että kyseistä tuotetta tuotetaan Taiwanissa. Tuoja ei kuitenkaan antanut toimittajastaan tietoja, ei edes tämän nimeä. Tuojaa pyydettiin täyttämään kyselylomake, mutta pyyntöön ei saatu vastausta.

(36) Komissio tarkasteli tutkimuksen aikana sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien vientiä koskevia Taiwanin tilastoja. Näiden tilastojen mukaan Taiwanista tapahtuneen viennin osuus oli tutkimusajanjaksona noin puolet siitä, mitä Eurostatin mukaan yhteisöön tuotiin Taiwanista.

(37) Näissä olosuhteissa pääteltiin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti, että sitä Taiwanista tullutta tuontia, jota Taiwanin vientitilastoissa ei ole mainittu, olisi pidettävä Kiinan kansantasavallasta peräisin olevana ja Taiwanin kautta kuljetettuna tuontina. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että valituksen tekijöiden pyyntöön sisältyi näyttö väärennetyistä alkuperätodistuksista, jotka koskivat kertakäyttösytyttimiä, joiden väitettiin olevan peräisin Kiinan kansantasavallasta mutta jotka ilmoitettiin virheellisesti tulliselvitettäviksi Taiwanista peräisin olevina.

(38) Myös muun Taiwanista tulevan tuonnin osalta määritys oli tehtävä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Edellä mainitun tuojan lausunnossa viitattiin siihen, että Taiwanissa olisi yksi sytyttimien valmistaja. Tutkimuksen aikana yhteistyössä toimineet osapuolet ilmoittivat kuitenkin, että niiden tietojen mukaan Taiwanissa ei tosiasiallisesti valmisteta sytytinkivellisiä kertakäyttöisiä kertatäyttöisiä sytyttimiä muutoin kuin mahdollisesti kotimarkkinoilla myytäväksi. Lisäksi ne huomauttivat, että tämän tyyppisten sytyttimien valmistus vientiä varten ei enää ole kannattavaa Taiwanissa, ja että kaikki vientiä harjoittavat taiwanilaiset sytytinvalmistajat ovat siirtäneet sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuotantonsa Kiinan kansantasavaltaan. Edellä esitettyjen seikkojen perusteella komissio päätteli, että myös kyseinen muu Taiwanista tuleva tuonti oli kuljetettu Taiwanin kautta ja oli peräisin Kiinan kansantasavallasta. Tässä yhteydessä olisi myös huomattava, että vaikka Taiwanissa olisikin sytytintuotantoa, ei ole osoitettu, mikä osuus kyseisellä tuotannolla olisi viennistä, ja koska lisäksi yksikään taiwanilainen tuottaja ei toiminut tutkimuksessa yhteistyössä, pidetään perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan perusteet huomioon ottaen mitä tahansa Taiwanissa tapahtuvaa tuotantotoimintaa voimassa olevien toimenpiteiden kiertämisenä.

2.2 **Kauppavirtojen muutos**

(39) Eurostatin tietojen mukaan sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonti Taiwanista lisääntyi 7,5 miljoonasta 37 miljoonaan yksikköön vuosina 1994 – 1995. Tämä vastaa käytännössä ajanjaksoa tarkastelua koskevan tutkimuksen vireillepanosta Kiinan kansantasavallasta tulevaa tuontia koskevan huomattavasti korotetun polkumyyntitullin käyttöönottoon. Tuonti Taiwanista väheni 33 miljoonaan yksikköön vuonna 1996 ja edelleen 16 miljoonaan vuonna 1997. Taiwanin omista vientitilastoista ilmenee samankaltainen kehitys, vaikka niissä ilmoitettu vienti onkin vain noin puolet Eurostatin ilmoittamasta tuonnista, kuten edellä todettiin. Kuten myös todettiin, samaan aikaan sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonti Kiinan kansantasavallasta väheni 133,5 miljoonasta 6,8 miljoonaan yksikköön vuosina 1994 – 1997.

(40) Näin ollen Taiwanin, Kiinan kansantasavallan ja yhteisön väliset kauppavirrat muuttuivat eli sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonti Kiinan kansantasavallasta on osittain korvautunut tällaisten sytyttimien tuonnilla Taiwanista.

2.3 **Riittämättömät pätevät syyt tai taloudelliset perusteet**

(41) Kuten edellä todettiin, Taiwanista tuleva sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonnin voimakas lisääntyminen ja toisaalta Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin väheneminen tapahtuivat välittömästi sen jälkeen, kun kyseisten sytyttimien Kiinan kansantasavallasta tulevaan tuontiin sovellettava huomattavasti korotettu polkumyyntitulli otettiin käyttöön toukokuussa 1995.

(42) Ottaen huomioon yhteistyössä toimineiden osapuolten huomautus siitä, että sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuotanto Taiwanissa ei tuotantokustannusten nousun vuoksi enää ole kilpailukykyistä, ja koska muita tietoja asiasta ei ollut saatavilla, pääteltiin, ettei kauppavirtojen muutokselle ollut muita taloudellisia perusteita tai päteviä syitä kuin voimassa olevien toimenpiteiden käyttöönotto.

2.4. **Voimassa olevien toimenpiteiden korjaavan vaikutuksen heikentäminen**

(43) Koska yhteistyössä toimineilta osapuolilta ei saatu asiasta tietoja, käytettiin Eurostatin tietoihin perustuvia keskimääräisiä yksikköarvoja, joiden perusteella saatiin keskimääräinen tuontihinta, jota oikaistiin tullatulle tasolle, joka oli 0,098 ecua Taiwanista tutkimusajanjaksona tulevalle tuonnille. Tämä on verrattavissa vastaavaan edellisessä tutkimuksessa todettuun Kiinan kansantasavallasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintaan (0,081 ecua). Se on myös huomattavasti alhaisempi kuin aiemmassa tutkimuksessa määritetty hinta, jolla polkumyynnin vahingolliset vaikutukset olisivat poistuneet, eli 0,146 ecua. Huomattakoon, että Taiwanista tulevan tuonnin hinnat olivat huomattavasti tätä alhaisemmat vuosina 1994 – 1996, ja niiden alhaisin keskimääräinen taso oli 0,038 ecua vuonna 1995.

(44) Määrien osalta voidaan todeta, että Eurostatin tietojen mukaan tutkimusajanjaksona Taiwanista tulevan tuonnin osuus oli 2,5 prosenttia yhteisön sytytinkivellisten kertakäyttöisten sytyttimien markkinoista ja 4,8 prosenttia kaikesta tuonnista (mukaan lukien kiinalaiset sytytinkivelliset uudelleen täytettävät sytyttimet), kun vuosina 1993 nämä luvut olivat 0,3 ja 1,1 prosenttia. Suurimmillaan, vuonna 1995, tuonti Taiwanista oli noin 10 prosenttia kaikesta sytytinkivellisten kertakäyttöisten sytyttimien tuonnista eli 6 prosenttia yhteisön sytyttimien kulutuksesta. Kiinan kansantasavallasta yhteisöön tulevan sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonnin väheneminen todettiin jo edellä johdantoosan 39 kappaleessa.

(45) Tämän vuoksi pääteltiin, että sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonti Taiwanista korvasi osittain kyseisten sytyttimien tuonnin Kiinan kansantasavallasta ja että kyseinen tuonti heikensi sekä määrien että hintojen osalta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonnissa käyttöön otetun polkumyyntitullin korjaavia vaikutuksia.

2.5 **Näyttö polkumyynnistä**

(46) Valituksen tekijöiden ja Eurostatin toimittamien tietojen perusteella pääteltiin, että Kiinasta peräisin olevia mutta yhteisöön Taiwanista tuotuja sytytinkivellisiä kertakäyttöisiä kertatäyttöisiä sytyttimiä tuotiin yhteisöön polkumyynnillä, kun hintoja verrattiin aiemmassa tutkimuksessa vahvistettuun normaaliarvoon. Tältä osin on todettava, että aiemmassa tutkimuksessa vahvistettu normaaliarvo oli 0,144 ecua kappaleelta, kun taas keskimääräinen tuontihinta oikaistuna vapaasti laivassa Taiwanissa -tasolle oli tutkimusajanjaksona 0,092 ecua.

2.6 **Päätelmät**

(47) Edellä todetut seikat huomioon ottaen voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisalaa olisi laajennettava koskemaan sytytinkivellisten kertakäyttöisten sytyttimien tuontia Taiwanista.

3. HONGKONG

3.1 **Tarkasteltava käytäntö**

(48) Pyynnössä väitettiin, että sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonnilla Hongkongista kierretään voimassa olevia toimenpiteitä. Pyynnön mukaan Hongkongissa ei tuoteta sytytinkivellisiä kertakäyttöisiä kertatäyttöisiä sytyttimiä ja että näin ollen Eurostatin kirjaama tällaisten sytyttimien tuonti yhteisöön koostuu Kiinan kansantasavallasta peräisin olevista sytytinkivellisistä kertakäyttöisistä kertatäyttöisistä sytyttimistä, jotka on virheellisesti ilmoitettu tulliselvitettäviksi Hongkongista peräisin olevina.

(49) Yksikään hongkongilainen tuottaja ei ilmoittautunut tutkimuksen aikana. Tutkimuksen aikana saatiin lisätietoja, joiden mukaan Hongkongissa ei tuoteta sytytinkivellisiä kertakäyttöisiä kertatäyttöisiä sytyttimiä, koska kaasun varastointia alueella on rajoitettu turvallisuussäännöksin. Väitettä tarkasteltiin kauttakuljetusmahdollisuuden osalta perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan määräykset huomioon ottaen.

3.2 Voimassa olevien toimenpiteiden korjaavan vaikutuksen heikentäminen

(50) Hongkongista peräisin olevaksi kirjattu tuonti oli tutkimusajanjaksona hieman yli 1 prosentti yhteisön sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien kulutuksesta ja 3,8 prosenttia yhteisön sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien kokonaistuonnista.

(51) Tämän tutkimuksen aikana määritettiin, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevat sytytinkivelliset kertakäyttöiset uudelleen täytettävät sytyttimet olivat samankaltainen tuote kuin sytytinkivelliset kertakäyttöiset kertatäyttöiset sytyttimet.

(52) Sen arvioimiseksi, heikentyikö voimassa olevien toimenpiteiden korjaava vaikutus, edellä mainittuja päätelmiä oli tarkasteltava ja oikaistava tuonnin kokonaismäärää niin, että sytytinkivellisten kertakäyttöisten uudelleen täytettävien sytyttimien tuonti Kiinan kansantasavallasta sisällytettiin sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonnin kokonaismäärään.

(53) Tämän tuloksena komissio havaitsi, että sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonti Hongkongista oli ainoastaan 2 prosenttia kaikesta sytytinkivellisten kertatäyttöisten sytyttimien yhteisöön tutkimusajanjaksona tulevasta tuonnista, johon sisältyi myös kiinalaisten sytytinkivellisten uudelleen täytettävien sytyttimien tuonti. Lisäksi kyseisen tuonnin osuus oli ainoastaan 4,1 prosenttia Kiinan kansantasavallasta yhteisöön vuonna 1994 eli ennen toimenpiteiden kiertämisen alkamista tuotujen sytyttimien määrästä. Koska tuonti Hongkongista on määrältään vähäistä, voimassa olevien toimenpiteiden korjaavan vaikutuksen heikentymistä ei voida pitää merkittävänä. Tämän vuoksi pidetään aiheellisena päättää kiertämistä koskeva tutkimus Hongkongista tulevan sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonnin osalta.

3.3 Päätelmät

(54) Edellä todetun perusteella voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisalaa ei pitäisi laajentaa koskemaan Hongkongia.

4. MACAO

4.1 Tarkasteltava käytäntö

(55) Pyynnössä väitettiin, että sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuonnilla Macaosta kierretään voimassa olevia toimenpiteitä. Pyynnön mukaan Eurostatin kirjaama tällaisten sytyttimien tuonti yhteisöön koostuu Kiinan kansantasavallasta peräisin olevista sytytinkivellisistä kertakäyttöisistä kertatäyttöisistä sytyttimistä, jotka on virheellisesti ilmoitettu tulliselvitettäviksi Macaosta peräisin olevina.

(56) Kuten edellä johdanto-osan 6 ja 7 kappaleessa mainitaan, Macaossa sijaitseva FDI-niminen tuottaja ilmoittautui ja palautti täytetyn kyselylomakkeen, ja sen tiloihin tehtiin tämän jälkeen tarkastuskäynti.

(57) Väitettä tutkittiin ensin kyseisen tuottajan osalta tarkastelemalla perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja erityisiä perusteita, joita sovelletaan muun muassa kolmannessa maassa tapahtuvaan kokoonpanotoimintaan.

(58) Tämän jälkeen väitettä tarkasteltiin siltä osin, oliko mahdollista, että Macaosta yhteisöön tuotuja sytytinkivellisiä kertakäyttöisiä kertatäyttöisiä sytyttimiä ilmoitetaan yhteisön tulliviranomaisille tulliselvitettäviksi Macaosta peräisin olevina, vaikka ne ovat peräisin Kiinan kansantasavallasta ja että tällaisella tuonnilla näin ollen kierretään voimassa olevia polkumyyntitoimenpiteitä. Asiaa tarkasteltiin perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti ottaen huomioon macaolaisen tuottajan suhteen tehdyt päätelmät.

4.2 Macaolaisen tuottajan toiminnan tarkastelu perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti

4.2.1 a) *Toiminta on alkanut tai huomattavasti lisääntynyt polkumyyntitutkimuksen vireillepanosta alkaen tai juuri ennen sitä ja kyseessä olevat osat tulevat Kiinan kansantasavallasta*

(59) FDI rekisteröitiin huhtikuussa 1991 ja se aloitti tuotantonsa tammikuussa 1992. Näin ollen oli olemassa selvä ajallinen vastaavuussuhde toiminnan aloittamisen ja huhtikuussa 1990 tapahtuneen muun muassa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten sytyttimien tuontia koskeneen alkuperäisen polkumyynnin vastaisen menettelyn [1] aloittamisen välillä. Tällöin FDI:n päämarkkina-alue oli kuitenkin Yhdysvallat. Yhteisöön suuntautuva myynti ei ollut merkittävää vuosina 1992—1994.

(60) Joulukuussa 1993 komissio ilmoitti asetuksen (ETY) N:o 3433/91 tarkastelun vireillepanosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sytytinkivellisten kertakäyttöisten kertatäyttöisten taskusytyttimien tuonnin osalta. Tämän jälkeen FDI:n vienti yhteisöön lisääntyi huomattavasti yli 60 miljoonaan yksikköön vuonna 1997. Näin ollen perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan tärkeimmät edellytykset täyttyvät.

[1] EYVL C 89, 7.4.1990, s. 3

4.2.2 b) *(Kiinan kansantasavallasta peräisin olevat) osat muodostavat vähintään 60 prosenttia kokoonpantavan tuotteen osien kokonaisarvosta*

(61) Sen varmistamiseksi, että edellytykset täyttyvät tässä ja seuraavassa määrityksessä, komissio perusti päätelmänsä kalenterivuoden 1997 tilinpäätöksiin; kyseinen vuosi kattoi 80 prosenttia 15 kuukauden pituisesta tutkimusajanjaksosta, ja kyseistä 12 kuukauden jaksoa koskevia tietoja pidettiin edustavina koko tutkimusajanjakson osalta.

(62) Osien hinnan yksityiskohtaisen arvioinnin perusteella määritettiin, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevat osat muodostivat vähemmän kuin 60 prosenttia kokoonpantavan tuotteen osien kokonaisarvosta.

(63) Tämän vuoksi ei voitu katsoa, että FDI kiertää tutkimuksen kohteena olevia polkumyyntitulleja.

4.3 **Väite siitä, että Macaosta yhteisöön tuotuja kertakäyttöisiä kertatäyttöisiä sytyttimiä ilmoitetaan yhteisön tulliviranomaisille tulliselvitettäviksi Macaosta peräisin olevina, vaikka ne ovat peräisin Kiinan kansantasavallasta**

(64) Tämän jälkeen tarkasteltiin, vietiinkö Macaosta muita kuin FDI:n tuottamia Macaosta peräisin oleviksi väitettyjä sytyttimiä, joiden vientiä voitaisiin pitää voimassa olevien toimenpiteiden kiertämisenä.

(65) Tältä osin havaittiin, että kaikki Macaosta yhteisöön tuleva ja Eurostatin kirjaama tuonti vuodesta 1994 tutkimusajanjakson loppuun voitaisiin lukea FDI:n vienniksi.

(66) Lisäksi komission paikalla tekemien tarkastusten sekä Portugalin suurlähetystön Macaon edustuston komissiolle esittämien huomioiden perusteella vaikutti siltä, että FDI:n tuotantokapasiteetti ja tosiasiallinen tuotanto oli riittävää, jotta kaikki Macaosta peräisin oleva vienti voisi olla sen tuottamaa.

4.3.1 **Päätelmät**

(67) Näissä olosuhteissa voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisalaa ei pitäisi laajentaa koskemaan Macaota.

D. **VAPAUTUSTA TULLIN SOVELTAMISALAN LAAJENTAMISESTA KOSKEVAT PYYNNÖT**

(68) Komissio vastaanotti kahdelta tuojalta pyynnöt, jotka koskivat vapautusta tullin soveltamisalan laajentamisesta; kyseiset tuojat ottivat komissioon yhteyttä asetuksessa (EY) N:o 971/98 asianomaisten osapuolten ilmoittautumiselle asetetun määräajan umpeutumisen jälkeen.

(69) Yksi tuoja, JOJA (Ranska), pyysi vapautusta toimenpiteistä kolmen tuotteensa osalta. Komissio tarkasteli tuotteita ja määritteli niiden olevan samankaltaisia tuotteita kuin voimassa olevien toimenpiteiden kohteena olevat tuotteet; tämän vuoksi vapautusta ei pitäisi myöntää.

(70) Toinen tuoja, Samaco Ltd (Yhdistynyt kuningaskunta), pyysi vapautusta toimenpiteistä sillä perusteella, että sen tuomat sytyttimet olivat todellakin Taiwanissa tuotettuja. Koska tuoja ei täyttänyt sille toimitettua kyselylomaketta eikä kyselylomaketta palauttanut myöskään yksikään taiwanilainen vientiä harjoittava tuottaja, pyyntöä ei voida tällä kertaa tarkastella lähemmin.

(71) Vapautusta pyytävien osapuolten on yleensä täytettävä kyselylomake, jotta komissio voisi määrittää, voidaanko vapautus myöntää, ja komissio tekee yleensä myös tarkastuskäynnin paikalle.

E. **TOIMENPITEET**

1. **Toimenpiteiden luonne**

(72) Tehtyjen päätelmien perusteella Kiinan kansantasavallasta peräisin oleviin sytytinkivellisiin kaasukäyttöisiin kertatäyttöisiin taskusytyttimiin sovellettavan voimassa olevan polkumyyntitullin soveltamisalaa olisi laajennettava koskemaan Taiwanista tuotuja tai Taiwanista peräisin olevia kyseisiä sytyttimiä sekä sellaisia Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia taikka Taiwanista tuotuja tai Taiwanista peräisin olevia kaasukäyttöisiä uudelleen täytettäviä sytyttimiä, joissa on muovinen säiliörunko ja joiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -arvo kappaleelta on vähemmän kuin 0,15 euroa.

(73) Hongkongia ja Macaota koskeva tutkimus olisi päätettävä.

2. **Tullin kantaminen kirjatulta tuonnilta**

(74) Asetuksen (EY) N:o 971/98 mukaisesti kirjatussa tuonnissa olisi kannettava vero ainoastaan edellä johdanto-osan 72 kappaleessa kuvattujen tuotteiden osalta.

F. **MENETTELY**

(75) Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella komissio aikoi esittää voimassa olevan lopullisen polkumyyntitullin soveltamisalan laajentamista koskemaan kyseisiä tuotteita, ja niille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksensa.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Laajennetaan CN-koodiin 9613 10 00 (Taric-koodi 9613 10 00 *11) kuuluvien Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sytytinkivellisten kaasukäyttöisten kertatäyttöisten taskusytyttimien tuonnissa asetuksella (ETY) N:o 3433/91 käyttöön otetun ja asetuksella (EY) N:o 1006/95 muutetun lopullisen polkumyyntitullin soveltamisalaa koskemaan Taiwanista tuotuja tai Taiwanista peräisin olevia kyseisiä sytyttimiä sekä sellaisia Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia taikka Taiwanista tuotuja tai Taiwanista peräisin olevia sytytinkivellisiä kaasukäyttöisiä uudelleen täytettäviä taskusytyttimiä, joissa on muovinen säiliörunko ja jotka kuuluvat CN-koodiin ex 9613 20 90 (Taric-koodi 9613 20 90*21).

2. Sellaisiin sytytinkivellisiin kaasukäyttöisiin uudelleen täytettäviin taskusytyttimiin, joissa on muovinen säiliörunko ja joiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -arvo kappaleelta on vähintään 0,15 euroa, ei sovelleta 1 kohdassa laajennettua tullia, jos kyseinen hinta mainitaan Kiinan kansantasavallassa tai Taiwanissa sijaitsevan viejän etuyhteyttä vailla olevalle yhteisön tuojalle antamassa kauppalaskussa.

3. Jollei 2 kohdan soveltamisesta muuta johdu, 1 kohdassa laajennettu tulli kannetaan asetuksen (EY) N:o 971/98 2 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 384/96 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti kirjatussa tuonnissa.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Tämän asetuksen 1 artiklassa laajennetusta tullista vapauttamista koskevat pyynnöt on tehtävä kirjallisesti jollakin yhteisön virallisista kielistä, ja hakijan valtuutetun edustajan on allekirjoitettava ne. Pyyntö on lähetettävä seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Taloudellisten ulkosuhteiden pääosasto
Yksikkö I/C-1
DEMOT 24, 8/38
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Faksi: (32-2) 295 65 05.

2. Neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan komissio antaa päätöksellä luvan sellaisen tuonnin, jolla ei kierretä asetuksella (EY) N:o 1006/95 käyttöön otettua polkumyyntitullia, vapauttamiseen 1 artiklalla laajennetun tullin soveltamisesta.

3 artikla

Tulliviranomaiset velvoitetaan lopettamaan asetuksen (EY) N:o 971/98 2 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 384/96 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tapahtuva tuonnin kirjaaminen seuraavien tuotteiden osalta:

a) Kiinan kansantasavallasta peräisin olevat sytytinkivelliset uudelleen täytettävät taskusytyttimet, joiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -arvo kappaleelta on vähemmän kuin 0,5 ecua ja jotka kuuluvat CN-koodiin ex 9613 20 90 (Taric-koodi 9613 20 90*10); ja

b) Hongkongista, Macaosta ja Taiwanista tuotavat sytytinkivelliset kaasukäyttöiset kertatäyttöiset taskusytyttimet, jotka kuuluvat CN-koodiin ex 9613 10 00 (Taric-koodi 9613 10 00*10).

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä tammikuuta 1999.

Neuvoston puolesta
J. FISCHER
Puheenjohtaja

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 193/1999,

annettu 25 päivänä tammikuuta 1999,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1015/94 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]),

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. EDELTÄVÄT MENETTELYT

(1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1015/94 ([2]) käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Japanista peräisin olevien televisiokamerajärjestelmien tuonnissa.

(2) Neuvosto jätti nimenomaisesti polkumyyntitullin soveltamisalan ulkopuolelle kyseisen asetuksen liitteessä luetellut ammattikäyttöön tarkoitetut korkealaatuiset kamerat, joihin teknisten ominaisuuksien osalta voidaan soveltaa asetuksen (EY) N:o 1015/94, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2474/95 ([3]), 1 artiklan 2 kohdan säännöksiä mutta joita ei kuitenkaan voida pitää televisiolähetyskameroina.

(3) Lokakuussa 1995 neuvosto muutti asetuksen (EY) N:o 1015/94 asetuksella (EY) N:o 2474/95. Muutokset koskivat erityisesti samankaltaisen tuotteen määrittelyä ja lopullisen polkumyyntitullin soveltamisalan ulkopuolelle nimenomaisesti jätettäviä tiettyjä ammattikäyttöön tarkoitettuja televisiokamerajärjestelmiä.

(4) Lokakuussa 1997 neuvosto muutti asetuksella (EY) N:o 1952/97 asetuksen (EY) N:o 384/96 (jäljempänä "perusasetus") 12 artiklan mukaisesti Sony Corporationiin ja Ikegami Tsushinkiin sovellettavien lopullisten polkumyyntitullien määriä. Lisäksi neuvosto jätti polkumyyntitullin soveltamisalan ulkopuolelle tiettyjä uusia ammattikäyttöön tarkoitettuja kameroita ja lisäsi ne asetuksen (EY) N:o 1015/94 liitteeseen (jäljempänä "liite").

B. AMMATTIKÄYTTÖÖN TARKOITETTUJA UUSIA KAMERAJÄRJESTELMIÄ KOSKEVA TARKASTELU

1. Menettely

(5) Neljä japanilaista tuottajaa/viejää ilmoitti sittemmin komissiolle aikovansa tuoda markkinoille ammattikäyttöön tarkoitettuja uusia televisiokamerajärjestelmiä. Ne pyysivät, että kyseiset uudet ammattikäyttöön tarkoitetut televisiokamerajärjestelmät ja niiden oheislaitteet lisättäisiin liitteeseen ja jätettäisiin siten polkumyyntitullien soveltamisalan ulkopuolelle.

(6) Komissio ilmoitti asiasta yhteisön tuotannonalalle ja aloitti tarkastelun, jossa rajoituttiin sen määrittämiseen, kuuluivatko uudet tuotteet polkumyyntitullien soveltamisalaan ja oliko asetusta (EY) N:o 1015/94 muutettava vastaavasti.

2. Tarkastelun kohteena olevat mallit

(7) Seuraavat yritykset jättivät jäljempänä lueteltuja televisiokamerajärjestelmämalleja koskevia hakemuksia ja toimittivat asiaankuuluvia teknisiä tietoja:

i) *Ikegami Tsushinki Co. Ltd (jäljempänä "Ikegami")*

— kameran runko HDL-37, joka on seuraajamalli kameran runkoon HDL-30MA ja jota käytetään pääasiassa lääketieteen ja tekniikan alalla;

ii) *Hitachi Denshi, Ltd (jäljempänä "Hitachi")*

— kameran runko Z-ONE.DA, joka on seuraajamalli kameran runkoon Z-ONE.D ja joka myydään ilman triax-sovitinta;

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 905/98 (EYVL L 128, 30.4.1998, s. 18).
([2]) EYVL L 111, 30.4.1994, s. 106, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1952/97 (EYVL L 276, 9.10.1997, s. 20).
([3]) EYVL L 255, 25.10.1995, s. 11

— uudet lisälaitteet malliin Z-ONE.DA:

— kameran sovitin CA-Z1 A, joka on sovittimen CA-Z1 uusi versio ja joka liitetään kameran runkoon Z-ONE.DA;

— etsin GM-8A, joka on standardietsin kameran runkoon Z-ONE.DA ja jo liitteeseen sisältyvän etsimen GM-5-R2 seuraajamalli;

iii) *Olympus Winter & IBE GmbH (jäljempänä "Olympus")*

— kameranohjausyksikkö OTV-S5

— kameranohjausyksikkö OTV-S2

— kameran runko MAJ-387N

— kameran runko MAJ-3871

Ilmoitettiin, että kaikkia edellä mainittuja malleja käytetään lääketieteen alalla;

iv) *Sony Logistics Europe BV, (jäljempänä "Sony")*

Uusi kamerasarja DXC-D30WSPL, joka on sarjan DXC-D30P seuraaja ja muodostuu seuraavista osista:

— kameran runko DXC-D30WSP

— etsin DXF-701WSCE

— sovitin VCT-U14

Sarjaa myydään ilman triax-sovitinta.

3. **Toteamukset**

(8) Komissio suoritti teknisen tutkimuksen, johon seuraajamallien osalta kuului yksityiskohtainen vertailu liitteessä mainittuihin edeltäviin malleihin. Mallien todettiin olevan lähes samanlaisia. Todetuista vähäisistä eroista huolimatta järjestelmät luokiteltiin ammattikäyttöön tarkoitetuiksi televisiokamerajärjestelmiksi. Komissio katsoi tämän vuoksi, että kaikki vapautushakemukset olisi hyväksyttävä. Komissio ilmoitti toteamuksistaan yhteisön tuottajille ja televisiokamerajärjestelmien viejille ja antoi niille mahdollisuuden ilmaista kantansa. Kun edellä esitetyn lisäksi otetaan huomioon, että asianomaiset osapuolet eivät ilmoittaneet vastustavansa komission päätelmiä, katsotaan, että kaikki johdanto-osan 7 kappaleessa luetellut mallit ja oheislaitteet ovat ammattikäyttöön tarkoitettuja kameroita. Ne olisi näin ollen vapautettava tiettyihin Japanista peräisin oleviin televisiokamerajärjestelmiin sovellettavasta polkumyyntitullista, ja liitettä olisi muutettava tämän mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1015/94 liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä tammikuuta 1999.

Neuvoston puolesta

J. FISCHER

Puheenjohtaja

LIITE

Luettelo toimenpiteistä vapautetuista ammattikäyttöön tarkoitetuista kamerajärjestelmistä, joita ei hyväksytä televisiolähetyskamerajärjestelmiksi

Yrityksen nimi	Kameran runko	Etsin	Kamera-ohjausyksikkö	Ohjaus- ja käyttö-yksikkö	Pääohjaus-yksikkö (*)	Kameran sovittimet
Sony	DXC-M7PK	DXF-3000CE	CCU-M3P	RM-M7G	—	CA-325P
	DXC-M7P	DXF-325CE	CCU-M5P			CA-325AP
	DXC-M7PH	DXF-501CE	CCU-M7P			CA-325B
	DXC-M7PK/1	DXF-M3CE				CA-327P
	DXC-M7P/1	DXF-M7CE				CA-537P
	DXC-M7PH/1	DXF-40CE				CA-511
	DXC-327PK	DXF-40ACE				CA-512P
	DXC-327PL	DXF-50CE				CA-513
	DXC-327PH	DXF-601CE				VCT-U14 (1)
	DXC-327APK	DXF-40BCE				
	DXC-327APL	DXF-50BCE				
	DXC-327AH	DXF-701CE				
	DXC-537PK	DXF-WSCE (1)				
	DXC-537PL					
	DXC-537PH					
	DXC-537APK					
	DXC-537APL					
	DXC-537APH					
	EVW-537PK					
	EVW-327PK					
	DXC-637P					
	DXC-637PK					
	DXC-637PL					
	DXC-637PH					
	PVW-637PK					
	PVW-637PL					
	DXC-D30PF					
	DXC-D30PK					
	DXC-D30PL					
	DXC-D30PH					
	DSR-130PF					
	DSR-130PK					
	DSR-130PL					
	PVW-D30PF					
	PVW-D30PK					
	PVW-D30PL					
	DXC-327BPF					
	DXC-327BPK					
	DXC-327BPL					
	DXC-327BPH					
	DXC-D30WSP (1)					

Yrityksen nimi	Kameran runko	Etsin	Kamera-ohjausyksikkö	Ohjaus- ja käyttö-yksikkö	Pääohjaus-yksikkö (*)	Kameran sovittimet
Ikegami	HC-340	VF15-21/22	MA-200/230	RCU-240	—	CA-340
	HC-300	VF-4523				CA-300
	HC-230	VF15-39				CA-230
	HC-240					CA-390
	HC-210					
	HC-390					
	LK-33					
	HDL-30MA					
	HDL-37					
Hitachi	SK-H5	GM-5 (A)	RU-C1 (B)	—	—	CA-Z1
	SK-H501	GM-5-R2 (A)	RU-C1 (D)			CA-Z2
	DK-7700	GM-5-R2	RU-C1			CA-Z1SJ
	DK-7700SX	GM-50	RU-C1-S5			CA-Z1SP
	HV-C10	GM-8A (1)	RU-C10 (B)			CA-Z1M
	HV-C11		RU-C10 (C)			CA-Z1M2
	HV-C10F		RC-C1			CA-Z1HB
	Z-ONE (L)		RC-C10			CA-C10
	Z-ONE (H)		RU-C10			CA-C10SP
	Z-ONE		RU-Z1 (B)			CA-C10SJA
	Z-ONE A (L)		RU-Z1 (C)			CA-C10M
	Z-ONE A (H)		RU-Z1			CA-C10B
	Z-ONE A (F)		RC-C11			CA-Z1A (1)
	Z-ONE A		RU-Z2			
	Z-ONE B (L)		RC-Z1			
	Z-ONE B (H)		RC-Z11			
	Z-ONE B (F)		RC-Z2			
	Z-ONE B		RC-Z21			
	Z-ONE B (M)					
	Z-ONE B (R)					
	FP-C10 (B)					
	FP-C10 (C)					
	FP-C10 (D)					
	FP-C10 (G)					
	FP-C10 (L)					
	FP-C10 (R)					
	FP-C10 (S)					
	FP-C10 (V)					
	FP-C10 (F)					
	FP-C10					
	FP-C10 A					
	FP-C10 A (A)					
	FP-C10 A (B)					
	FP-C10 A (C)					
	FP-C10 A (D)					
	FP-C10 A (F)					

Yrityksen nimi	Kameran runko	Etsin	Kamera-ohjausyksikkö	Ohjaus- ja käyttö-yksikkö	Pääohjaus-yksikkö (*)	Kameran sovittimet
	FP-C10 A (G)					
	FP-C10 A (H)					
	FP-C10 A (L)					
	FP-C10 A (R)					
	FP-C10 A (S)					
	FP-C10 A (T)					
	FP-C10 A (V)					
	FP-C10 A (W)					
	Z-ONE C (M)					
	Z-ONE C (R)					
	Z-ONE C (F)					
	Z-ONE C					
	HV-C20					
	HV-C20M					
	Z-ONE-D					
	Z-ONE-D (A)					
	Z-ONE-D (B)					
	Z-ONE-D (C)					
	Z-ONE-DA (1)					
Matsushita	WV-F700	WV-VF65BE	WV-RC700/B	—	—	WV-AD700SE
	WV-F700A	WV-VF40E	WV-RC700/G			WV-AD700ASE
	WV-F700SHE	WV-VF39E	WV-RC700A/B			WV-AD700ME
	WV-F700ASHE	WV-VF65BE (*)	WV-RC700A/G			WV-AD250E
	WV-F700BHE	WV-VF40E (*)	WV-RC36/B			WV-AD500E (*)
	WV-F700ABHE	WV-VF42E	WV-RC36/G			
	WV-F700MHE		WV-RC37/B			
	WV-F350		WV-RC37/G			
	WV-F350HE		WV-CB700E			
	WV-F350E		WV-CB700AE			
	WV-F350AE		WV-CB700E (*)			
	WV-F350DE		WV-CB700AE (*)			
	WV-F350ADE		WV-RC700/B (*)			
	WV-F500HE (*)		WV-RC700/G (*)			
	WV-F565HE		WV-RC700A/B (*)			
			WV-RC700A/G (*)			
			WV-RC550/G			
			WV-RC550/B			
JVC	KY-35E	VF-P315E	RM-P350EG	—	—	KA-35E
	KY-27ECH	VF-P550E	RM-P200EG			KA-B35U
	KY-19ECH	VF-P10E	RM-P300EG			KA-M35U
	KY-17FITECH	VP-P115E	RM-LP80E			KA-P35U
	KY-17BECH	VF-P400E	RM-LP821E			KA-27E
	KY-F30FITE	VP-P550BE	RM-LP35U			KA-20E
	KY-F30BE	VF-P116	RM-LP37U			KA-P27U

Yrityksen nimi	Kameran runko	Etsin	Kamera-ohjausyksikkö	Ohjaus- ja käyttö-yksikkö	Pääohjaus-yksikkö (*)	Kameran sovittimet
	KY-27CECH KH-100U KY-D29ECH		RM-P270EG			KA-P20U KA-B27E KA-B20E KA-M20E KA-M27E
Olympus	MAJ-387N MAJ-387I		OTV-SX2 OTV-S5			
	Camera OTV-SX					

(*) Käytetään myös nimityksiä Master Setup Unit (MSU) ja Master Control Panel (MCP).
([1]) Mallien vapauttamisen edellytyksenä on, että vastaavaa triax-sovitinta ei myydä EY:n markkinoilla.

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 194/1999,

annettu 25 päivänä tammikuuta 1999,

lopullisten polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta Bulgariasta, Virosta, Latviasta, Liettuasta, Puolasta, ja Venäjältä peräisin olevan kovalevyn tuonnissa ja väliaikaisten tullien lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]) ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. YLEISTÄ

1. Väliaikaiset toimenpiteet

(1) Väliaikaiset polkumyyntitoimenpiteet otettiin käyttöön 6 päivänä elokuuta 1998 annetulla asetuksella (EY) N:o 1742/98 ([2]) (jäljempänä "väliaikainen asetus"). Yhteistyössä toimineet muista kyseisistä maista kuin Venäjältä olevat vientiä harjoittavat tuottajat esittivät sitoumuksia, jotka myös hyväksyttiin.

2. Myöhempi menettely

(2) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen tietyt kyseisen tuotteen vientiä harjoittavat tuottajat, tuojat ja yhteisön käyttäjät esittivät huomautuksia kirjallisesti. Kaikkia sitä pyytäneitä osapuolia kuultiin.

(3) Väliaikaisen asetuksen julkaisemisen jälkeen tutkimuksia suoritettiin seuraavien tarkasteltavana olevaa tuotetta ovien valmistamiseen käytettävien yritysten toimitiloissa:

— Svedex BV, Alankomaat,

— Swedoor, osa yritystä Nobia Nordisk Bygginteriör AB, Ruotsi (kaksi tehdasta),

— Righini SA, Ranska,

— Huet SA, Ranska,

— Theuma Deureindustrie NV, Belgia.

Myös seuraavan valituksen tekemiseen osallistumattoman eukalyptuspuusta valmistettavaa kovalevyä tuottavan yrityksen toimitiloissa suoritettiin käynti:

— Industria de Fibras de Madeira, Portugali,

samoin kuin etuyhteyttä vailla olevan seuraavan kovalevyn tuojan toimitiloissa:

— Firma Christian Kröger GmbH & Co. KG, Saksa.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

(4) Tuote, jota tässä polkumyynnin vastaisessa menettelyssä tarkastellaan, on kovalevy. Kovalevy määritellään puusta tai muusta puumaisesta aineesta valmistetuksi kuitulevyksi, jonka tiheys on suurempi kuin 0,8 g/cm^3, riippumatta siitä, onko se puristettu yhteen hartsilla tai muulla orgaanisella sideaineella, ja joka luokitellaan tällä hetkella CN-koodeihin ex 4411 11 00 ja ex 4411 19 00.

Kovalevyä saadaan ainoastaan "märkätuotantomenetelmällä" (erotuksena jäljempänä kuvatuista kuivamenetelmällä valmistetuista kuitulevyistä). Kovalevyn tavanomainen tiheys on 800 – 1 050 kg/m^3, ja sitä tehdään 1,8 – 6,0 millimetrin paksuisena.

Kovalevyä käytetään pääasiassa huonekalujen valmistukseen, rakennus- ja autoteollisuuden tarpeisiin, ovien pinnoitteena sekä erityisesti hedelmien ja vihannesten pakkaamiseen.

2. Kuivamenetelmällä valmistetut kuitulevyt

(5) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen tietyt tuojat ja käyttäjät väittivät edelleen, että menettelyssä tarkasteltavan tuotteen kattavuutta olisi laajennettava. Ne väittivät erityisesti, että kuivamenetelmällä valmistetuilla "ohuilla" kuitulevyillä (paksuus alle 6 mm), kuten puolitiheällä kuitulevyllä ja tiheällä kuitulevyllä (ohuella MDF- ja HDF-levyllä), ja kovalevyllä on pääasiassa samat lopulliset käyttötarkoitukset, minkä vuoksi nämä tuotteet muodostavat kokonaisuudessaan yhden tuotteen. Sen vuoksi väitettiin, että polkumyynnin, vahingon ja yhteisön edun tarkastelussa olisi otettava huomioon kaikki edellä mainitut tuotteet.

(6) Alustava arvio kovalevyn ja kuivatuotantomenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen lopullisten käyttötarkoitusten yhteneväisyydestä tehtiin menettelyn väliaikaisessa vaiheessa toimitettujen

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutetuna asetuksella (EY) N:o 905/98 (EYVL 128, 30.4.1998, s. 18)

([2]) EYVL L 218, 6.8.1998, s. 16

tietojen perusteella. Lopullinen arvio asiasta tehtiin väliaikaisen asetuksen jälkeen saatujen tietojen perusteella, ja onkin ilmennyt, että käyttötarkoitukset ovat teoreettisesti huomattavan päällekkäiset ja että kyseiset tuotteet ovat keskenään vaihdettavissa lähes kaikissa markkinalohkoissa.

(7) Lopullisten käyttötarkoitusten samankaltaisuus ei kuitenkaan yksistään ratkaise tuotteiden samankaltaisuuden arviointia. Väliaikaisessa tutkimuksessa pääteltiin, että kovalevy ja kuivamenetelmällä valmistetut ohuet kuitulevyt eivät muodosta yhtä tuotetta, sillä perusteella, että tuotteiden fyysisissä ja kemiallissa ominaisuuksissa on eroja. Päätelmät ovat kysymyksiä koskeneissa jatkotutkimuksissa tarkentuneet seuraavasti:

— vahvistetaan, että kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden HDF-levyjen tiheys voi olla vastaava tai suurempi kuin kovalevyn tiheys. Ohut HDF-levy, jonka tiheys on suurempi kuin 800 kg/m^3, on kovalevyä lähinnä vastaava tuote;

— HDF-levyn keskimääräiset hinnat olivat kuitenkin (keskimäärin 10 – 15 prosenttia) korkeammat kuin MDF-levyn ja useimpien vastaavien alle 6 mm:n paksuisten kovalevyjen hinnat siten, että tutkimusajanjakson aikana kovalevyn kanssa markkinoilla kilpaileva tuote oli pääasiassa MDF-levy (tiheys alle 800 kg/m^3), jolla oli usein sama lopullinen käyttötarkoitus, erityisesti huonekalu-, pakkaus- ja kehysalalla ja osalla ovialaa;

— lisäksi todettiin, että kuivamenetelmällä valmitetaan myös sellaisia ohuita kuitulevyjä, joista ei synny lainkaan formaldehydepäästöjä. Tämä kehitys mahdollistaa sen, että kuivamenetelmällä valmistetut kuitulevyt ovat kilpailukykyisiä myös elintarvikkeiden pakkausmateriaalien markkinoilla, jotka ennen olivat suljetut juuri formaldehydipitoisuuden vuoksi. Nämä formaldehydittömät tuotteet ovat kuitenkin hyvin uusi keksintö, ja vaikka kuivamenetelmällä valmistettuja ohuita kuitulevyjä voidaan ehkä tulevaisuudessa käyttää elintarvikkeiden pakkaamiseen, uuden tuotteen hinta on vielä niin korkea, että tämä ei toistaiseksi liene todennäköistä. Koska edellä mainittu kehityssuuntaus liittyy tutkimusajanjakson jälkeiseen aikaan, sitä ei voitu tutkia;

— vaikka kuivamenetelmällä valmistetuilla ohuilla kuitulevyillä ja kovalevyllä on osittain samat lopulliset käyttötarkoitukset, niitä ei silti välttämättä pidetä markkinoilla yhtenä tuotteena. Useimmat kyseisten alojen elinkeinoharjoittajat ovatkin todenneet, että käytännössä kyseiset levytyypit eivät ole keskenään vaihdettavissa, koska niillä on erilaiset fyysiset ja tekniset ominaisuudet. Elinkeinoharjoittajat valitsevat työssään pikemminkin sen levytyypin, joka parhaiten täyttää niiden materiaalille asettamat tekniset vaatimukset. Esimerkiksi ohut MDF-levy soveltuu laminoitavaksi, sillä sen pinta on muita levytyyppejä huokoisempi ja himmeämpi. Lisäksi sen sisärakenne on pehmeä eikä kerrosteinen kuten kovalevyllä, eikä se halkeile taivutettaessa. MDF-levyä käytetään tämän vuoksi kovalevyä useammin laminoitujen ovien ja huonekaluosien valmistukseen. Toisaalta kovalevy soveltuu selvästi paremmin käyttötarkoituksiin, joissa levyn on oltava tiheä ja/tai joustava, esimerkiksi lakattuihin ja pohjustettuihin oviin ja autonosiin, tai tarkoituksiin, joissa katsotaan, että kuivatuotantomenetelmällä valmistettujen ohuiden levyjen sisältämä hartsi saattaisi aiheuttaa edellä mainittuja terveyshaittoja, esimerkiksi hedelmä- ja vihannespakkauksiin.

(8) Lopullinen analyysi vahvistaa näin ollen väliaikaiset toteamukset siitä, että vaikka kovalevy ja kuivamenetelmällä valmistetut ohuet kuitulevyt ovat teoriassa keskenään vaihdettavissa monissa lopullisissa käyttötarkoituksissa, ne eivät käytännössä muodosta yhtä tuotetta, koska niillä on erilaiset fyysiset ja kemialliset ominaisuudet.

(9) Vaikka kuivamenetelmällä valmistetut ohuet kuitulevyt eivät muodosta samaa tuotetta kovalevyn kanssa, väitettiin silti, että tuotteiden lopullisten käyttötarkoitusten päällekkäisyydellä on huomattava merkitys arvioitaessa yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon syitä. Tätä seikkaa käsitellään jäljempänä tarkasteltaessa syy-yhteyttä.

3. **Ristiinliimattu vaneri ja lastulevy**

(10) Väliaikaisessa vaiheessa esitettyjä väitteitä täsmennettiin siten, että myös ristiinliimattu vaneri ja lastulevy voivat monissa käyttötarkoituksissa korvata kovalevyn. Kuten jo edellä todettiin kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen osalta, lopullisten käyttötarkoitusten teoreettinen

samanlaisuus ei kuitenkaan yksistään ratkaise tuotteiden samankaltaisuuden arviointia. Koska kovalevyllä on erilaiset fyysiset ja kemialliset ominaisuudet kuin lastulevyllä ja vanerilla, se ei ole niiden kanssa samanlainen tuote.

Tämän vuoksi vahvistetaan väliaikaiset toteamukset.

4. **Samankaltainen tuote**

(11) Lisätutkimuksissa vahvistui, että tarkastelun kohteena olevista maista yhteisöön tuotu kovalevy ja yhteisön tuotannonalan tuottama yhteisön markkinoilla myyty kovalevy eivät eronneet toisistaan perusominaisuuksiensa eivätkä käyttötarkoitustensa puolesta. Tämä pätee myös Brasiliassa, Bulgariassa, Virossa, Latviassa, Liettuassa ja Puolassa (joka oli myös vertailumaa Venäjältä tapahtuvan tuonnin suhteen) tuotetuun ja niiden kotimaan markkinoilla myytyyn kovalevyyn. Näin ollen pääteltiin, että yhteisön tuotannonalan tuottama ja yhteisön markkinoilla myyty kovalevy sekä Brasiliassa, Bulgariassa, Virossa, Latviassa, Liettuassa ja Puolassa tuotettu ja niiden kotimaan markkinoilla myyty kovalevy olivat neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä "perusasetus", 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti samankaltaisia kuin seitsemästä tutkimuksen kohteena olevasta maasta yhteisöön tuotu kovalevy.

(12) Brasilialaiset vientiä harjoittavat tuottajat sekä eräät kovalevyn käyttäjät, erityisesti ovien pinnoitteiden valmistajat, toistivat kuitenkin edelleen väliaikaisessa vaiheessa esittämänsä väitteet siitä, että eukalyptuspuusta valmistettu brasilialainen kovalevy ei ole samankaltainen kuin yhteisön tuotannonalan tuottama tuote, minkä vuoksi se olisi jätettävä tutkimuksen ulkopuolelle.

(13) Tässä tutkimuksessa tarkastelluista vientiä harjoittavista tuottajista ainoastaan brasilialaiset toimittavat yhteisön markkinoille eukalyptuspuusta valmistettua kovalevyä. Yhteisössä eukalyptuspuusta valmistettua kovalevyä tuottaa kaksi tuottajaa, jotka molemmat sijaitsevat Pyreneiden niemimaalla; kumpikaan tuottaja ei osallistunut tämän menettelyn aloittamiseen johtaneeseen valitukseen.

(14) Eukalyptuspuusta valmistettua kovalevyä koskevat väitteet tutkittiin tarkkaan. Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen käytiin useiden eri puolilla yhteisöä sijaitsevien ovivalmistajien luona. Lisäksi käytiin erään sellaisen portugalilaisen eukalyptuspuukovalevyn tuottajan luona, joka ei ollut osallistunut yhteisön tuotannonalan nimissä tehtyyn valitukseen. Käyntien avulla pyrittiin selvittämään kysymystä, oliko brasilialainen kovalevy aiheellista ottaa mukaan menettelyyn.

Käyntien johdosta vahvistettiin seuraavat seikat:

a) *Eukalyptuspuusta valmistetun kovalevyn tekniset ominaisuudet ja käyttötarkoitukset*

(15) Brasilialaiset vientiä harjoittavat tuottajat, yhteisön ovivalmistajat ja valituksen tekijät esittivät useita väitteitä eukalyptuspuusta valmistetun kovalevyn ominaisuuksista. Vientiä harjoittavat tuottajat ja ovivalmistajat väittävät, että eukalyptuspuusta valmistetulla kovalevyllä on tiettyjä erityispiirteitä, jotka erottavat sen muista lehti- tai havupuulajeista valmistetuista kovalevytyypeistä. Lisäksi ne väittävät, että yhteisön tuotannonala ei tuota mitään sille vaihtoehtoista käyttökelpoista tuotetta. Ovivalmistajat korostavat erityisesti, että yhteisön tuotannonala ei tuota ovipinnoitteisiin tarkoitettua eukalyptuspuukovalevyä, ja lisäksi ne huomauttavat, että ainoa yhteisössä toimiva ja Portugaliin sijoittunut eukalyptuspuukovalevyn tuottaja, joka valmistaa ovipinnoitteisiin soveltuvaa levyä, ei osallistunut yhteisön tuotannonalan puolesta tehdyn valituksen tekemiseen.

(16) Kävi ilmi, että eukalyptuspuusta valmistetulla kovalevyllä on useita sellaisia teknisiä ominaisuuksia, joiden ansiosta se soveltuu erityisen hyvin käytettäväksi korkealaatuisten valmiiden ovien pinnoitteena. Koska eukalyptuspuun kuidut ovat lyhyet, siitä valmistettu kovalevy on ulkonäöltään hyvin tasaista, ja sen tiheys ja vetolujuus ovat suurempia kuin muista puulajeista valmistetuilla kovalevyillä. Lisäksi eukalyptuspuu on lähes kuoretonta, minkä ansiosta yhteenpuristetussa levyssä on erittäin vähän vikoja.

(17) Olisi kuitenkin huomattava, että eukalyptuspuu ei ole ainoa lyhytkuituinen puulaji. Valituksen tekijät esittivät, että Länsi-Euroopassa on 40 muuta puulajia, joiden kuidut ovat yhtä lyhyet, joissakin tapauksissa jopa lyhyemmät, kuin eukalyptuspuun.

(18) Olisi myös huomattava, että ovivalmistajien asettamat laatuvaatimukset eivät koske ainoastaan kovalevyyn käytettävää puuta. Vaaditut ominaisuudet, kuten käytettävän levyn tasapaksuus, suuri tiheys, korkeiden lämpötilojen sietokyky (ovet kootaan yli 100°C:ssa), kosteus ja pinnan virheettömyys, eivät välttämättä liity ainoastaan eukalyptuspuuhun, vaan myös muut puulajit voivat täyttää vaatimukset

tarkasti valvotussa tuotantomenetelmässä. Lakkausominaisuuksien osalta todettiin, että myös muusta puusta kuin eukalyptuksesta valmistettua kovalevyä voidaan lakata hyvin tuloksin käytetystä tekniikasta ja lakan määrästä riippuen. Eukalyptuspuusta ja yleisesti ottaen lehtipuista valmistetulla kovalevyllä on se etu, että tasaisen lopputuloksen saavuttamiseksi tarvitaan yleensä vähemmän maalia.

(19) Ovivalmistajien toiminnan analyysistä ilmeni myös, että viimeistelemättömien eli pohjustettujen tai valkoiseksi maalattujen ja asiakkaan viimeistelyä edellyttävien ovien pinnoittamiseen käytetään myös muita puulaatuja. Todettiin myös, että jotkut ovivalmistajat käyttivät muista puulajeista kuin eukalyptuspuusta yhteisössä valmistettua kovalevyä myös lakattujen ovien valmistamiseen.

(20) Todettiin, että eukalyptuspuusta valmistettua kovalevyä käytettiin tutkimusajanjaksona myös huonekalualan, katonvalmistuksen ja autoteollisuuden tiettyihin sovelluksiin sekä kovalevyarkkien leikkausjätteiden osalta hedelmien ja vihannesten pakkauslaatikoihin.

b) *Eukalyptuspuun samankaltaisuutta koskeva päätelmä*

(21) Asianomaisten osapuolten väitteiden tarkastelu vahvisti, että eukalyptuspuusta valmistetun kovalevyn erityisominaisuudet eivät teknisesti estä sen käyttöä aloilla, joilla käytetään myös muista puulajeista valmistettuja kovalevyjä. Se, että eukalyptuspuuta käytetään harvoin muuhun kuin ovien pinnoitukseen, johtuu yksinkertaisesti siitä, että sen markkinahinta on suhteellisen korkea verrattuna lehti- ja havupuista valmistettujen muiden kovalevyjen hintoihin.

Vaikka brasilialaisten viejien tuottamalla ja viemällä eukalyptuspuukovalevyllä siten on tiettyjä erityisominaisuuksia, nämä ominaisuudet eivät kuitenkaan riitä perusteeksi sille, etteikö kyseinen kovalevy olisi samankaltaista kuin yhteisön tuotannonalan tuottama kovalevy, jonka kanssa sillä on perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti samat perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset.

C. **POLKUMYYNTI**

1. **Polkumyynnin vahvistamiseen kunkin tarkastelun kohteena olevan maan osalta liittyviä seikkoja**

a) BRASILIA

(22) Johdanto-osan 53 – 56 kappaleessa esitettävien syyyhteyttä koskevien toteamusten perusteella katsotaan, että ei ole tarpeen esittää toteamuksia Brasiliasta peräisin olevan kyseisen tuotteen tuonnin polkumyynnistä.

b) BULGARIA

(23) Bulgarialaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät esittäneet huomautuksia ilmoittamisen eivätkä väliaikaisen asetuksen julkaisemisen jälkeen.

Bulgarialaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskevat polkumyyntimarginaalit, jotka ilmaistaan prosentuaalisena osuutena CIF-tuontihinnasta yhteisön rajalla, säilyvät näin ollen ennallaan seuraavasti:

— Fazerles AD: 7,1 %
— Lessoplast AD: 7,2 %
— Yhteistyöhön osallistumattomat vientiä harjoittavat tuottajat: 7,2 %

c) VIRO

(24) Virolainen vientiä harjoittava tuottaja ei esittänyt huomautuksia ilmoittamisen eikä väliaikaisen asetuksen julkaisemisen jälkeen.

Virolaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskevat polkumyyntimarginaalit, jotka ilmaistaan prosentuaalisena osuutena CIF-tuontihinnasta yhteisön rajalla, säilyvät näin ollen ennallaan seuraavasti:

— AS Repo Vabrikud: 6,0 %
— Yhteistyöhön osallistumattomat vientiä harjoittavat tuojat: 6,0 %.

d) LATVIA

Yleistä

i) Tuoteluokittelu

(25) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen latvialainen vientiä harjoittava tuottaja vaati, että joidenkin sen tuotekoodien tuotevalvontatunnuksiin luokittelua tarkistettaisiin. Vaatimusta perusteltiin sillä, että jotkut yrityksen tuotekoodeista, joiden yritys oli alunperin virheellisesti ilmoittanut liittyvän standardimittaisiin tuotteisiin, olisi luokiteltava kokoonleikatuiksi tuotteiksi.

Vaatimus hyväksyttiin, sillä kyseiset yrityksen tuotekoodit eivät koskeneet standardimittoja.

Normaaliarvo

i) *Voittomarginaali laskennallisten normaaliarvojen tapauksessa*

Latvialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että normaaliarvoja muodostettaessa tavanomaisesta kaupankäynnistä saatu voitto olisi ilmaistava prosentuaalisena osuutena yrityksen samankaltaisen tuotteen kotimaan kokonaisliikevaihdosta — johon sisältyy kannattamattomien myyntien liikevaihto — eikä osuutena ainoastaan tavanomaisessa kaupankäynnissä toteutuneesta liikevaihdosta. Lähestymistapa, jonka komissio oli omaksunut väliaikaisessa asetuksessa, nostaa tuottajan mukaan voittomarginaalia. Latvialainen tuottaja väitti lisäksi,

että komission laskentamenetelmät eivät olleet yhdenmukaisia, koska voittomarginaalit oli laskettu ottamatta huomioon kannattamatonta myyntiä ja polkumyynnillä tuodut määrät ilman negatiivista polkumyyntiä, kun taas polkumyyntimarginaalit ilmaistiin prosentuaalisena osuutena CIF-kokonaisarvosta.

Tämä väite oli hylättävä. Menetelmät, joita komissio käytti muodostaakseen laskennalliset normaaliarvot ja määrittääkseen tavanomaisessa kaupankäynnissä toteutuneet myyntitapahtumat, kuvataan väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 29 ja 31 kappaleessa, ja ne noudattavat perusasetuksen 2 artiklan 4 ja 6 kohdassa vahvistettuja sääntöjä. Lisäksi on huomattava erityisesti seuraavat seikat: perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdassa täsmennetään nimenomaisesti, että "voittoa varten lisättyjen määrien on perustuttava tosiasialliseen tietoon, joka pohjautuu tutkittavana olevan valmistajan tai viejän samankaltaisen tuotteen valmistamiseen ja myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä". Tavoitteena on myös vahvistaa voittomarginaali, joka normaalisti saataisiin tietyn tuotteen myynnistä kotimaan markkinoilla. Lisäksi perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdassa säädetään, että tietyn tuotteen tappiollista myyntiä pidetään tavanomaisessa kaupankäynnissä toteutuneena, jos tappiollisesti tapahtuvan myynnin määrä on alle 20 prosenttia tuotteen kokonaismyynnin määrästä. Tällöin voittomarginaalin laskemisen perustana käytetään ainoastaan tuotteesta saatua kokonaisliikevaihtoa, johon sisältyvät myös tappiolliset myyntitapahtumat.

Normaaliarvon ja vientihinnan vertailu

i) *Valuutan muuntamista koskeva oikaisu*

Latvialainen vientiä harjoittava tuottaja pyysi valuutan muuntamista koskevaa oikaisua, joka perustui vertailuun, joka koski latimääräistä hintaa, jonka se olisi saanut käytettäessä kunkin asiakkaan kanssa tehdyn sopimuksen tekemishetken aikaista vaihtokurssia, sekä tosiasiallisesti saamaansa hintaa. Tämä pyyntö perustuu oletukseen, että sopimuksen tekopäivä on myös myyntipäivä. Komissio hylkäsi kyseisen pyynnön väliaikaisessa asetuksessa, koska olennaiset kauppaehdot eivät käyneet ilmi esitetyistä sopimuksista ja koska nämä ehdot vahvistettiin pikemminkin tavaralaskun päivämäärän mukaan.

Vientiä harjoittava tuottaja uudisti vaatimuksensa ja lisäsi, että sopimuksia voitiin muuttaa. Tämä vahvistaa, että yritys kykeni reagoimaan vaihtokurssimuutoksiin muuttamalla vientihintojaan. Tämän vuoksi vahvistetaan, että kyseisissä sopimuksissa ei vahvisteta olennaisia kauppaehtoja, varsinkaan hintaa, asianmukaisemmin kuin laskuissa. Vaatimusta ei näin ollen voitu hyväksyä.

ii) *Luottojen korot*

(26) Latvialainen vientiä harjoittava tuottaja pyysi, että luottokustannuksia oikaistaisiin siten, että luottokoron sijasta käytettäisiin talletuskorkoa, koska sillä oli riittävä maksuvalmius, ja siten sen luottokustannukset rajoittuvat korkotuloihin, joita ei makseta sen talletustilille.

Yhteisöjen toimielinten vakiintuneen käytännön mukaisesti katsottiin, että luottokustannuksia koskevaa oikaisua ei ole aiheellista perustaa talletuskorkoon, koska kyseiset kustannukset ovat vaihtoehtoisia verrattuna tosiasiallisiin kustannuksiin.

Tältä osin on syytä huomata, että komissiolle toimitetuissa sopimuksissa määrätyt viivästyskorot viittaavat siihen, että yritys vahvisti kyseiset korot pikemminkin luottokorkojen kuin talletuskorkojen perusteella.

iii) *Etuyhteydessä olevan kotimaan tuottajan koneita koskevat kuoletuskustannukset*

(27) Latvialainen vientiä harjoittava tuottaja väittää, että siihen etuyhteydessä olevan kotimaan tuottajan koneiden kuoletuskustannukset olisi pitänyt laskea 10 vuoden eikä 5 vuoden kuoletusajalta.

Tätä pyyntöä ei voitu perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan perusteella hyväksyä, sillä käytetty määrä vastaa vuoden 1997 hyväksytyissä tilinpäätöksissä ilmoitettua määrää, minkä vuoksi 20 prosentin kuoletus vuodessa vaikuttaa kohtuullisesti heijastuvan tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon liittyviä kuoletuskustannuksia.

Polkumyynti

(28) Latvialaisille vientiä harjoittaville tuottajille vahvistettiin edellä esitetyn perusteella seuraavat muutetut polkumyyntimarginaalit, jotka ilmaistaan prosentuaalisena osuutena CIF-tuontihinnasta yhteisön rajalla:

— AS "Bolderâja": 4,7 %

— Yhteistyöhön osallistumattomat vientiä harjoittavat tuottajat: 4,7 %.

e) *LIETTUA*

(29) Liettualainen vientiä harjoittava tuottaja ei esittänyt huomautuksia ilmoittamisen eikä väliaikaisen asetuksen julkaisemisen jälkeen.

Liettualaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskevat polkumyyntimarginaalit, jotka ilmaistaan prosentuaalisena osuutena CIF-tuontihinnasta yhteisön rajalla, säilyvät näin ollen ennallaan seuraavasti:

— JSC Grigiskes: 11,4 %

— Yhteistyöhön osallistumattomat vientiä harjoittavat tuottajat: 11,4 %.

f) *PUOLA*

Normaaliarvo

i) *Voittomarginaali laskennallisten normaaliarvojen tapauksessa*

(30) Puolalaiset vientiä harjoittavat tuottajat esittivät latvialaisen vientiä harjoittavan tuottajan tavoin (katso johdanto-osan 25 kappale) laskennallisen normaaliarvon määrittämisessä käytettävän voittomarginaalin laskemistapaa koskevan samanlaisen pyynnön.

Pyyntö hylättiin johdanto-osan 25 kappaleessa esitetyistä syistä.

ii) *Myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten jakomenetelmä*

(31) Eräs puolalainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että liikevaihtoon perustuvaa menetelmää, jota komissio käytti jakaakseen kotimaan myyntiä koskevat myynti-, yleis- ja hallintokustannukset, olisi tarkistettava, ja sen sijasta olisi käytettävä yrityksen tavallisesti noudattamaa menetelmää, jota käytettiin myös sen vastauksessa kyselylomakkeeseen. Menetelmä perustui myytyihin määriin tonneina, ja siinä sovellettiin kovalevytyyppien paksuuteen liittyviä muuttujia (esim. tonnien muuttamiseksi neliömetreiksi).

Pyyntö tutkittiin, ja todettiin, että kyselylomakevastauksessa käytetty jakamismenetelmä vastaa yrityksen normaalia kulunlaskentakäytäntöä. Myynti-, yleis- ja hallintokustannusten jakamisessa käytettyä menetelmää muutettiin tämän johdosta yrityksen pyynnön mukaisesti.

iii) *Tiettyjen myyntitapahtumien jättäminen tarkastelun ulkopuolelle*

(32) Eräs puolalainen vientiä harjoittava tuottaja kyseenalaisti menetelmän, jonka mukaisesti komissio oli normaaliarvoa määrittäessään jättänyt tarkastelun ulkopuolelle heikompilaatuista kovalevyä koskevia myyntitapahtumia. Yrityksen mukaan kyseisten myyntitapahtumien pois jättäminen johtaa myynnin kannattavuuden liitoittelemiseen, mikä puolestaan vaikuttaa yritykselle määritettävään polkumyyntimarginaaliin.

Väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 27 kappaleessa vahvistettiin, että kovalevylajit ovat suoraan vertailukelpoisia ainoastaan, jos niillä on samat ominaisuudet ja jos ne ovat samanlaatuisia. Näin on, koska kovalevyn hinta ja soveltuvuus tiettyihin käyttötarkoituksiin määräytyy pääosin sen laadun perusteella. Koska heikompilaatuista kovalevyä ei viety yhteisöön, yrityksen pyyntöä ei voitu hyväksyä.

iv) *Tuotantokustannukset*

(33) Eräs puolalainen vientiä harjoittava tuottaja ehdotti, että vakiomittaisen kovalevyn muotoonleikkaamisesta aiheutuvat kulut laskettaisiin toisin kuin sen kyselylomakkeen antamassa vastauksessa. Tässä uudessa kustannusten jakamismenetelmässä otettiin leikattujen neliömetrien lisäksi huomioon myös leikattujen levyjen paksuus. Pyyntöä perusteltiin sillä, että leikkureilla voidaan samanaikaisesti leikata jopa 100 mm levyä. Yritys totesi, että yhdestä leikkauskerrasta voidaan tämän vuoksi saada leikattujen levyjen paksuudesta riippuen huomattavan erilaisia neliömetrimääriä. Pyyntöä pidettiin perusteltuna, ja se hyväksyttiin.

Normaaliarvon ja vientihinnan vertailu

i) Käynnistämistoimiin liittyvät kustannukset

(34) Eräs puolalainen vientiä harjoittava tuottaja viittasi väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 65 kappaleeseen ja vastusti sitä, että komissio ei myöntänyt sille työstetyn kovalevyn tuotannon käynnistämistoimia koskevaa oikaisua. Koska tuottaja ei kuitenkaan esittänyt asiasta uusia todisteita, väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 65 kappaleessa esitetyt toteamukset vahvistetaan.

Polkumyynti

(35) Eräs puolalainen vientiä harjoittava tuottaja kyseenalaisti menetelmän, jonka mukaisesti komissio laski yhteisen polkumyyntimarginaalin kaikille kovalevytyypeille sen sijaan, että se olisi laskenut erilliset polkumyyntimarginaalit työstämättömälle ja työstetylle kovalevylle.

Tätä väitettä ei voitu hyväksyä. Yhteisön toimielinten vakiintuneena käytäntönä on perusasetuksen 1 ja 2 artiklan mukaisesti, että tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyyntimarginaali vahvistetaan koko tuotteelle eikä tuoteryhmittäin, -tyypeittäin tai -malleittain. Syynä tähän on se, että

kovalevyn kaltaista, monina tyyppeinä saatavaa tuotetta koskevien polkumyyntitoimenpiteiden, erityisesti polkumyyntitullien, soveltaminen olisi tullien kantamisen kannalta erittäin epäkäytännöllistä, jos se tapahtuisi tyyppikohtaisesti.

(36) Puolalaisille vientiä harjoittaville tuottajille vahvistettaisiin edellä olevan perusteella seuraavat muutetut polkumyyntimarginaalit, jotka ilmaistaan prosentuaalisena osuutena CIF-tuontihinnasta yhteisön rajalla:

— Ekopłyta SA: 20,6 %

— Zakłady Płyt Pilśniowych SA w Krosnie Odrzanskim: 11,0 %

— Czarna Woda Zakłady Płyt Pilśniowych: 34,8 %

— Alpex Karlino SA: 22,4 %

— Zakłady Płyt Pilśniowych SA, Przemysl: 9,1 %

— Koniecpolskie Zakłady Płyt Pilśniowych SA: 11,4 %

— Yhteistyöhön osallistumattomat vientiä harjoittavat tuottajat: 34,8 %

Todettiin, että Bulgarian, Viron, Latvian, Liettuan ja Puolan yritykset toimivat laajalti yhteistyössä. Kuten väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 35 kappaleessa todetaan, katsottiin sen vuoksi asianmukaiseksi, että laajan yhteistyön maiden niiden yritysten, jotka eivät toimineet yhteistyössä, polkumyyntimarginaali voitiin vahvistaa tasolle, joka vastaa kyseisen maan yhteistyössä toimineille yrityksille määritettyä korkeinta tai ainoaa polkumyyntimarginaalia.

g) *VENÄJÄ*

(37) Yksikään venäläinen vientiä harjoittava tuottaja ei esittänyt huomautuksia ilmoittamisen eikä valiaikaisen asetuksen julkaisemisen jälkeen.

Venäjän normaaliarvo laskettiin yhteistyössä toimineille puolalaisille yrityksille vahvistettujen normaaliarvojen painotetun keskiarvon perusteella.

Venäjää koskeva polkumyyntimarginaali laskettiin uudelleen ottamalla huomioon johdanto-osan 30 – 33 kappaleessa esitetyt muutokset puolalaisille yrityksille vahvistetuissa normaaliarvoissa.

Venäläisille vientiä harjoittaville tuottajille vahvistettiin tämän perusteella uusi yhteinen polkumyyntimarginaali, joka on 30,6 prosenttia vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana CIF-tuontihinnasta.

D. **VAHINKO**

1. **Kulutus**

(38) Väliaikaiset toteamukset vahvistetaan.

2. **Polkumyynnillä tapahtuva tuonti**

a) *Kumulaatio*

(39) Brasilialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät edelleen, että Brasiliasta yhteisöön tulevaa tuontia ei pitäisi kumuloida muista menettelyn kohteena olevista maista tulevan tuonnin kanssa. Ne väittivät, että Brasiliassa tuotettu yhteisöön viety kovalevy ei kilpaillut muista menettelyn kohteena olevista maista peräisin olevan kovalevyn kanssa, koska:

— brasilialaisten tuottajien vientihinnat ovat keskimäärin korkeammat kuin muiden menettelyn kohteena olevien maiden tuottajien hinnat, mistä on osoituksena myös väliaikaisessa vaiheessa todettu muita alempi väliaikainen alittavuusmarginaali;

— tuonnin määrä ja markkinaosuus poikkesivat tarkastellun ajanjakson aikana muiden kyseisten maiden suuntauksista;

— brasilialaisten kovalevyä myydään eri asiakkaille, pääasiassa lakattujen ovien tuottajille.

(40) Näiden väitteiden tarkastelussa päädyttiin seuraaviin toteamuksiin:

Brasiliasta tuleva tuonti oli lähes kokonaisuudessaan tarkoitettu erityisiin lopullisiin käyttötarkoituksiin, ennen muuta lakattujen ovien valmistukseen, jolla alalla hinnat ovat korkeat, ja johon tarkoitukseen muiden tarkastelun kohteena olevien maiden tuottajat eivät myy kovalevyä. Brasilialaisen kovalevyn käyttäjät pitivätkin näistä muista hankintalähteistä tuotavaa kovalevyä sekä teknisesti että taloudellisesti täysin soveltumattomana tarpeisiinsa.

Edellä olevia lopullisia käyttötarkoituksia koskevia päätelmiä tukee brasilialaisten tuotteiden hintataso, joka on huomattavasti korkeampi kuin muista kyseessä olevista maista tuotujen tuotteiden hintataso. Lisäksi brasilialaisten tuotteiden tuonnissa on laskusuuntaus, kun taas muiden tuotteiden tuonti kasvaa.

(41) Edeltävän perusteella on kohtuullista tässä tapauksessa päätellä, että Brasiliasta tulevan tuonnin vaikutuksia ei ole aiheellista arvioida kumulatiivisesti yhdessä muista tarkastelun kohteena olevista hankintalähteistä tulevan tuonnin vaikutusten kanssa.

Brasiliasta tulevan tuonnin vaikutuksia tarkasteltiin tämän vuoksi erikseen.

b) *Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä ja hintakehitys*

(42) Väliaikaiset toteamukset vahvistetaan.

Koska Brasiliasta tulevan tuonnin vaikutuksia päätettiin arvioida muista maista tulevan tuonnin suhteen erillisenä, tuontimäärien ja hintasuuntausten analyysi näyttää seuraavalta:

Brasiliasta tuleva tuonti

	1993	1994	1995	1996	Tutkimus-ajanjakso
Määrä (tonneina)	62 193	61 605	69 783	58 514	54 890
Indeksi	*100*	*99*	*112*	*94*	*88*
Arvo (1 000 EUR)	18 117	17 724	20 767	16 772	15 715
Indeksi	*100*	*98*	*115*	*93*	*87*
Markkinaosuus (%)	6,3	5,4	6,0	5,2	4,6
Indeksi	*100*	*86*	*95*	*82*	*73*
Hinta tonnilta	291	288	298	287	286
Indeksi	*100*	*99*	*102*	*98*	*98*

(43) Tuontimäärät ja tuonnin markkinaosuus laskivat huomattavasti vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä, kun taas hinnat säilyivät suhteellisen vakaina koko tarkastellun ajanjakson.

Muista tarkastelun kohteena olevista maista tuleva tuonti

	1993	1994	1995	1996	Tutkimus-ajanjakso
Määrä (tonneina)	171 890	192 165	253 041	209 727	222 103
Indeksi	*100*	*112*	*147*	*122*	*129*
Arvo (1 000 EUR)	28 707	33 919	49 103	43 461	49 112
Indeksi	*100*	*118*	*171*	*151*	*171*
Markkinaosuus (%)	17,4	16,9	21,7	18,5	18,7
Indeksi	*100*	*97*	*125*	*107*	*108*
Hinta tonnilta	167	177	194	207	221
Indeksi	*100*	*106*	*116*	*124*	*132*

Tuontimäärät ja tuonnin markkinaosuus kasvoivat huomattavasti vuosina 1993 — 1995, laskivat vuonna 1996 ja kasvoivat jälleen tutkimusajanjakson aikana. Tuonti oli sekä absoluuttisen arvon että markkinaosuuden mukaan mitattuna suurempaa tutkimusajanjaksona kuin tarkastellun ajanjakson alussa.

Vaikka hinnat nousivat huomattavasti vahingon analyysia varten tarkasteltuna ajanjaksona, kyseisistä maista tuotujen kovalevyjen hinnat olivat silti huomattavasti alhaisempia kuin yhteisön tuotannonalan hinnat tutkimusajanjakson aikana.

c) *Hintavertailu*

(44) Väliaikaisten toteamusten julkistamisen jälkeen brasilialaiset vientiä harjoittavat tuottajat esittivät huomautuksia hinnan alittavuuden laskemisessa käytetystä menetelmästä.

Huomautettiin, että ero Brasilian vientihintojen ja yhteisön tuotannonalan hintojen välillä johtui pääasiassa tutkimusajanjakson vähäisistä myyntitapahtumista, jotka vastasivat alle yhtä prosenttia yhteisön tuotannosta.

Eräs brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja pyysi, että vertailussa käytettäisiin mahdollisuuksien mukaan hintaa, jonka yhteisön ensimmäinen riippumaton asiakas maksaa siihen etuyhteydessä olevalle tuottajalle, koska kaupan porras on tällöin sama kuin yhteisön tuotannonalan hinnoissa.

Lisäksi pyydettiin, että todetut marginaalit ilmaistaisiin prosentuaalisena osuutena tutkimusajanjakson tuonnin kokonaisarvosta. Tällöin otettaisiin huomioon myös ne tuontitapahtumat, jotka jätettiin vertailun ulkopuolelle sen vuoksi, että yhteisön tuottajat eivät olleet myyneet vastaavanlaisia malleja.

(45) Jälkimmäiseen pyyntöön ei suostuttu. Yhteisön toimielinten vakiintuneena käytäntönä on käyttää ainoastaan sen tutkimusjakson aikaisen tuonnin CIF-arvoa, jonka avulla analysoitiin todellista hintojen alittavuutta ja jonka osalta näin ollen oli marginaaleja määritettäessä löydetty vastaavia yhteisön malleja.

(46) Vientiä harjoittavien tuottajien ja yhteisön tuottajien toimittamia tuotevalvontatunnuksia tarkasteltiin huolellisesti ja niitä tarkistettiin tarvittaessa tasapuolisen vertailun varmistamiseksi. Vertailu tehtiin samassa kaupan portaassa, ja siinä verrattiin yhteisön tuottajien hintoja vapaasti tehtaalla sekä — kun myynti tapahtui suoraan vientiä harjoittavalta tuottajalta riippumattomalle asiakkaalle — CIF-vientihintaa yhteisön rajalla tullattuna tai — kun myynti tapahtui etuyhteydessä olevalta tuottajalta ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle — jälleenmyyntihintaa vapaasti varastossa.

(47) Hinnan alittavuutta koskeva marginaali laskettiin painottamalla tyyppikohtaisia keskimääräisiä alittavuusmääriä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrällä kerrottuna vastaavien yhteisössä tuotettujen tuotteiden keskimääräisillä hinnoilla.

Samoja arviointiperusteita sovelletettiin myös muiden kyseessä olevien maiden hintavertailuihin.

(48) Vertailussa käytetyt vientitapahtumat edustivat ainakin 74 prosenttia kunkin kyseisen maan kokonaisviennistä.

(49) Tarkistetut laskelmat vahvistivat, että hintojen alittavuutta esiintyi kaikkien muiden maiden paitsi Brasilian kohdalla. Hinnat alittavuutta koskevat uudet tasot esitetään seuraavassa taulukossa:

Hinnan alittavuusmarginaalit

Maa	Painotettu keskimääräinen hinnan alittavuus tuotelajikohtaisessa vertailussa
Brasilia	—
Bulgaria	44 %
Viro	65 %
Latvia	48 %
Liettua	45 %
Puola	53 %
Venäjä	65 %

3. Yhteisön tuotannonalan tilanne

(50) Väliaikaiset toteamukset vahvistetaan.

4. Vahinkoa koskeva päätelmä

(51) Puolalaiset ja latvialaiset vientiä harjoittavat tuottajat kyseenalaistivat vahinkoa koskevat väliaikaiset päätelmät sillä perusteella, että eräät vahinkoa koskevat tekijät, kuten yhteisön tuotannonalan tuotanto, markkinaosuus ja liikevaihto, eivät olleet riittävän negatiivisia osoittamaan merkittävän vahingon olemassaoloa.

Nämä väitteet tutkittiin, mutta niitä ei voitu hyväksyä. Yhteisön tuotannonalan tilanteeseen liittyvien indikaattorien kokonaisanalyysi yhdistettynä erityisesti alan myyntihintojen huomattavaan laskuun ja kasvaviin taloudellisiin tappioihin osoittaa, että yhteisön tuotannonala on kärsinyt vahinkoa.

(52) Tämän vuoksi vahvistetaan vahinkoa koskevat väliaikaiset päätelmät.

E. VAHINGON SYY-YHTEYS

1. Brasiliasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutukset

(53) Brasilialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että Brasiliasta tuleva tuonti ei ollut voinut aiheuttaa vahinkoa seuraavista syistä:

— Brasiliasta tulevan tuonnin määrä väheni 20 prosenttia vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä;

— brasilialainen tuote ei kilpaile yhteisön tuotannon kanssa, koska sitä myydään erikoistuneille käyttäjille, eli lakattujen ovien ja pöytälevyjen valmistajille sekä autoteollisuuteen, jotka tarvitsevat brasilialaisten eukalyptuspuusta valmistettua kovalevyä erityisten laatuvaatimustensa vuoksi ja jotka tämän vuoksi eivät voi korvata kyseistä kalliimpaa tuotetta muilla kovalevytyypeillä;

— brasilialaisten tuotteiden hinnat eivät alita yhteisön tuotannonalan hintoja etenkään edellä mainituilla erikoisaloilla.

(54) Ensimmäisen väitteen osalta todetaan, että tuonnin määrän väheneminen ei osoita, ettei tuonti olisi voinut aiheuttaa vahinkoa tutkimusajanjakson aikana. Tuonti olikin yhä huomattavaa ja ylitti selvästi perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdassa asetetun vähimmäistason.

(55) Muiden väitteiden osalta ilmeni, että:

— noin 68 prosenttia Brasiliasta tutkimusjakson aikana tulleesta tuonnista käytettiin yhteisössä valmistettavien lakattujen ovien tuotantoon. Yhteisön lakattujen ovien tuottajilla on tiukat laatuvaatimukset, ja brasilialainen eukalyptuspuusta valmistettu kovalevy soveltuu heidän tarpeisiinsa erityisen hyvin. Kuten johdantoosan 18 kappaleessa todettiin, ovivalmistajien asettamat laatuvaatimukset voidaan kuitenkin täyttää myös muilla puulajeilla kuin eukalyptuspuulla. Brasilialainen kovalevy soveltuu hyvin lakattujen ovien valmistukseen, ei ainoastaan materiaalinsa ansiosta, vaan myös siksi, että brasilialaiset tuottajat valvovat hyvin tarkoin yhteisöön viemiensä tuotteiden laatua;

— tutkimusajanjakson aikana vain hyvin pieni määrä yhteisön tuotannonalan tuottamasta kovalevystä käytettiin lakattujen ovien valmistukseen. Kysyntä tyydyttyi lähes kokonaisuudessaan joko Brasiliasta tuodulla tai valituksen tekemiseen osallistumattoman portugalilaisen tuottajan toimittamalla eukalyptuspuusta valmistetulla kovalevyllä. Ovivalmistajat perustelivat valintansa näiden hankkijoiden takaamalla korkealla laadulla;

— erityisiä lopullisia käyttötarkoituksia koskevaa esitettyä väitettä tukee se, että ovipinnoitteiden valmistukseen tarkoitettujen brasilialaisten tuotteiden osalta ei todettu hinnan alittavuutta. Itse asiassa brasilialaisten tuotteiden hinnat ovat merkittävästi yhteisön tuotannonalan hintoja korkeampia;

— todisteet eivät siis tue yhteisön tuottajien väitettä siitä, että Brasiliasta tuleva tuonti laski markkinahintoja ja ett juuri hintoihin kohdistuva paine estää tuottajia valmistamasta laadultaan brasilialaisia tuotteita vastaavia ovipinnoitteita, jotka soveltuisivat lakattujen ovien valmistukseen;

— muilla kuin lakattujen ovien markkinalohkoilla myytyjen brasilialaisten tuontituotteiden hinnat eivät keskimäärin alittaneet yhteisön tuotannonalan hintoja.

(56) Edeltävän perusteella voidaan päätellä, että Brasiliasta tuleva tuonti ei aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, ja menettely olisi näin ollen Brasilian osalta saatettava päätökseen ilman toimenpiteitä.

2. **Muista tutkimuksen kohteena olevista maista polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutukset**

(57) Muista tutkimuksen kohteena olevista maista tulevan tuonnin määrä kasvoi 29 prosenttia vuoden 1993 ja tutkimusajanjakson välillä. Vaikka hinnat laskivat kyseisellä aikavälillä keskimäärin 32 prosenttia, ne olivat vielä tutkimusajanjakson aikana huomattavasti yhteisön tuotannonalan hintoja alhaisemmat. Hinnan alittavuus oli 44-67 prosenttia, ja tästä aiheutui, että yhteisön tuotannonalan myyntihinnat laskivat 16 prosentilla ja sen taloudellinen tilanne heikkeni voimakkaasti.

Näin ollen vahvistetaan väliaikaiset toteamukset, joiden mukaan Bulgariasta, Virosta, Latviasta, Liettuasta, Puolasta ja Venäjältä polumyynnillä tapahtuva tuonti on aiheuttanut merkittävää vahinkoa tuotannonalalle.

3. **Muista kolmansista maista tulevan tuonnin vaikutukset**

(58) Vaikka jotkut tarkasteltujen maiden vientiä harjoittavat tuottajat väittivät edelleen, että vahingon aiheuttajana oli muista kolmansista maista tuleva tuonti, ne eivät kuitenkaan esittäneet sellaisia uusia tietoja, jotka olisivat voineet muuttaa väliaikaisia toteamuksia.

Tämän vuoksi väliaikaiset toteamukset vahvistetaan.

4. **Kilpailu valitukseen osallistumattomien yhteisön tuottajien kanssa**

(59) Jotkin vientiä harjoittavat tuottajat huomauttivat, että vaikka valitukseen osallistumattomien yhteisön tuottajien hinnat eivät tutkimusajanjakson aikana alittaneet yhteisön tuotannonalan hintoja, kyseisten tuottajien hinnat olivat vuosina 1993 – 1995 olleet keskimäärin yhteisön tuotannonalan hintoja alhaisempia, mikä oli kyseisinä vuosina voinut vahingoittaa yhteisön tuotannonalaa.

(60) Olisi huomattava, että vaikka valitukseen osallistumattomien tuottajien hinnat ovat olleet yhteisön tuotannonalan hintoja alhaisempia, ne olivat kuitenkin huomattavasti korkeampia kuin tarkastelun kohteena olevista maista tuotujen tuotteiden keskimääräiset hinnat, Brasiliaa lukuun ottamatta. Vuonna 1993 keskimääräinen tuontihinta oli 167 ecua tonnilta, ja valitukseen osallistumattomien tuottajien keskimääräinen yksikköhinta oli 1,02 ecua neliöltä eli yli 300 ecua tonnilta.

(61) Tällaisen hintasuhteen perusteella pidetään epätodennäköisenä, että valitukseen osallistumattomien tuottajien hintapolitiikka olisi aiheuttanut vahinkoa

yhteisön tuotannonalalle. Tällaisen hinnoittelun vaikutusta ei missään tapauksessa pidetä riittävänä rikkomaan syy-yhteyttä polkumyynnillä kyseisistä kuudesta maasta tapahtuvan tuonnin ja yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon välillä.

5. Kuivamenetelmällä valmistettujen kuitulevyjen vaikutus

(62) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen useat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät jälleen, että yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon syynä ei ollut polkumyynnillä tapahtuva tuonti vaan kuivamenetelmällä valmistettujen kuitulevyjen aiheuttama kilpailu.

(63) Tutkimuksesta ilmeni, että kuivamenetelmällä valmistettua kuitulevyä voitaisiin käyttää useimpiin kovalevyn käyttötarkoituksiin. Kuitulevyjen markkinat ovat viime vuosina kasvaneet voimakkaasti, mutta kovalevyn kulutuksen kasvu osoittaa, että kasvu ei ole tapahtunut kovalevymarkkinoiden kustannuksella.

(64) Useat asianomaiset osapuolet ovat esittäneet arvioita kuivamenetelmällä valmistettujen kuitulevyjen markkinalohkon koosta. Euroopan MDF-tuottajien tilastojen perusteella voidaan todeta, että kuivamenetelmällä valmistettujen kuitulevyjen tuotanto vuonna 1997 oli arviolta 500 000 – 600 000 m^3 ja että vuosina 1993 – 1997 tuotanto kasvoi noin 50 prosenttia. Kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen tuonnista ei ole erillisiä tilastoja, mutta kaikkien eripaksuisten kuitulevyjen tuonti on vuoteen 1997 saakka ollut vähäistä.

(65) Väliaikaisessa vaiheessa kuitenkin ilmeni, että koska kovalevyn kulutus kasvoi 20 prosenttia vuoden 1993 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, on epätodennäköistä, että kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen kysynnän kasvu olisi ollut merkittävä kärsityn vahingon syy (olisi huomattava, että kuivamenetelmällä valmistettujen kuitulevyjen markkinalohkon kasvusta huolimatta kulutus oli tutkimusajanjaksolla noin 1,2 miljoonaa tonnia). Yhteisön tuotannonalan kärsimä vahinko ei ilmennyt myyntimäärien vähenemisenä, josta voisi päätellä, että tuotteet olivat korvanneet toisensa. Vahinko ilmeni pääasiassa taloudellisina tappioina, jotka johtuivat polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamasta voimakkaasta hintojen alentamispaineesta.

(66) Käytettävissä olevista tiedoista ilmeneekin, että kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen keskimääräinen hinta oli vuosina 1993 – 1996 jatkuvasti korkeampi kuin vastaavanpaksuisten yhteisössä tuotettujen kovalevyjen hinta. Ainoastaan tutkimusajanjakson osalta on viitteitä siitä, että yksi kuitulevytyyppi, MDF-levy, olisi yhteisön joissakin osissa saavuttanut yhteisössä tuotettujen kovalevyjen hinnan. Tästä riippumatta on todettava, että — kuten johdanto-osan 49 kappaleessa mainitaan — tutkimuksen kohteena olevista maista tutkimusajanjaksolla tuotua kovalevyä myytiin huomattavasti alhaisempaan hintaan.

(67) Koska menettelyssä tarkastellut puusta valmistetut kaikki tuotetyypit ovat keskenään vaihdettavissa, kuivamenetelmällä valmistetut ohuet kuitulevyt ovat tulleet puulevyjen markkinoille, kovalevymarkkinat mukaan lukien. Puulevyjen ja erityisesti kuitulevyjen kysynnän yleinen kasvu on kuitenkin mahdollistanut sen, että kovalevyn kysyntä on kasvanut kilpailevista tuotteista huolimatta.

(68) Ei ole esitetty uusia tietoja, jotka muuttaisivat väliaikaisen toteamuksen, että vaikka kuivamenetelmällä valmistettujen kuitulevyjen kysyntä kasvoi, tutkimuksen kohteena olevista maista, Brasilia pois lukien, polkumyynnillä tapahtuva kovalevyn tuonti on erikseen tarkasteltuna aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle merkittävää vahinkoa, joka on ilmennyt hintojen alentamispaineena ja taloudellisina tappioina.

6. Syy-yhteyttä koskeva päätelmä

(69) Edeltävän perusteella vahvistetaan syy-yhteyttä koskevat väliaikaiset päätelmät lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat Brasiliasta tulevaa tuontia.

F. YHTEISÖN ETU

1. Lopullinen tutkimus

(70) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen jatkettiin analyysiä, jossa tarkasteltiin polkumyyntitoimenpiteiden vaikutusta asian kannalta merkityksellisiin aloihin. Kuten johdanto-osan 3 kappaleessa todetaan, tarkastelukäyntejä tehtiin kovalevyn käyttäjien sekä erään valitukseen osallistumattoman yhteisön eukalyptuskovalevyn tuottajan toimitiloihin.

2. Vaikutus yhteisön tuotannonalaan

(71) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen esitettiin useita väitteitä mahdollisten lopullisten toimenpiteiden vaikutuksesta yhteisön tuotannonalaan.

Kovalevyn ja kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen välistä suhdetta koskevat väitteet olivat seuraavanlaisia:

a) *Asianomaisten osapuolten esittämät väitteet*

(72) Tietyt asianomaiset osapuolet väittivät, että yhteisön tuotannonala ei hyötyisi polkumyyntitoimenpiteistä, koska kuivamenetelmällä valmistetut ohuet kuitulevyt ja kovalevy olivat toisensa korvaavia tuotteita.

Näkemystä perusteltiin sillä, että kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen hinta oli saavuttanut vastaavanpaksuisten kovalevyjen hintatason. Näiden väitteiden mukaan kovalevyn hinnan korottamiseen yhteisössä tähtäävien polkumyyntitoimenpiteiden käyttöön ottaminen nostaisi kovalevyn hinnat myös sen kanssa kilpailevien kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen hintaa korkeammalle. Sikäli kuin nämä tuotteet ovat keskenään vaihdettavissa, polkumyyntitoimenpiteet saisivat kuluttajat hylkäämään kovalevyn ja siirtymään kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen käyttäjiksi. Polkumyyntitoimenpiteet siis ainoastaan vähentäisivät kovalevyn kulutusta ja tukisivat kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen kulutuksen kasvua.

(73) Väitettiin myös, että jos tuotteiden hintojen suhdetta muutetaan, kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen kysyntä kasvaa, niiden tuotantokapasiteettiin investoidaan yhä enemmän ja ne voivat korvata kovalevyn yhä useimmissa lopullisissa käyttötarkoituksissa.

b) *Kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen markkinalohkon koko*

(74) Kuten johdanto-osan 64 kappaleessa todetaan, kuivamenetelmällä valmistettujen kuitulevyjen tuotanto vuonna 1997 oli arviolta 500 000 – 600 000 m^3, ja vuosina 1993 – 1997 tuotanto kasvoi noin 50 prosenttia. Näiden ohuiden levyjen valmistukseen erikoistuneet tehtaat (joissa on oltava ns. kalanteripuristin) toimivat nykyään kuitenkin lähes täydellä kapasiteetilla, ja useimmat ohuiden kuitulevyalan uudet investoinnit tehdään tehtaissa, jotka valmistavat eniten keskipaksuisia eli 6 – 30 mm:n paksuisia levyjä, jotka jäävät tämän tutkimuksen ulkopuolelle.

On siis epätodennäköistä, että kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen tuotanto kasvaisi lähitulevaisuudessa.

c) *Kovalevy ja kuivamenetelmällä valmistetut ohuet kuitulevyt kilpailevina tuotteina*

(75) Kuten johdanto-osan 5 – 9 kappaleessa selitetään, kovalevy ja kuivamenetelmällä valmistetut ohuet kuitulevyt ovat monissa lopullisissa käyttötarkoituksissa teoriassa keskenään vaihdettavissa, mutta kummallakin levytyypillä on fyysisten ominaisuuksiensa vuoksi tiettyjä etuja ja heikkouksia yksittäisten lopullisten käyttötarkoitusten kannalta.

(76) Kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että mikäli näiden kahden kilpailevan tuotteen hintasuhde muuttuisi riittävästi, kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen käyttämiseen siirtymisestä johtuvista teknisistä ongelmista aiheutuvat lisäkustannukset saataisiin peitetyksi, jos hintaetu kovalevyihin nähden kasvaisi tarpeeksi suureksi.

(77) Yhteisön tuotannonala väitti kuitenkin, että kovalevy on jo korvattu kuitulevyllä niissä lopullisissa käyttötarkoituksissa, joissa kuitulevyillä on tekninen etuasema, ja että kilpailu markkinoilla on nykyään saavuttanut tasapainon, joka ei muuttuisi olennaisesti, jos ehdotetut polkumyyntitoimenpiteet otettaisiin käyttöön. Koska kovalevyn kulutus kasvoi tarkastellun ajanjakson aikana edelleen 20 prosentilla, voidaan käytettävissä olevien tietojen perusteella päätellä, että kovalevy on kyennyt tehokkaasti kilpailemaan kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen kanssa, mikä tukee yhteisön tuotannonalan esittämiä väitteitä. Kuivamenetelmällä valmistettavien ohuiden kuitulevyjen tuotannon jatkuva tekninen kehitys kuitenkin hankaloittaa sen arvioimista, missä määrin kuivamenetelmällä valmistettuja ohuita kuitulevyjä voitaisiin tulevaisuudessa käyttää aloilla, joilla kovalevyn käyttö on vielä toistaiseksi vallitsevaa.

(78) Kuivamenetelmällä valmistetut ohuet kuitulevyt olivat lähes koko tarkastellun ajanjakson ajan hinnoiltaan korkeampia kuin vastaavan paksuiset kovalevyt, mutta teknisen kehityksen alentaessa kustannuksia niiden hinnat ovat olleet jatkuvassa ja vakaassa laskussa ja saavuttaneet vastaavan paksuisten yhteisössä tuotettujen kovalevyjen tason vuonna 1997.

Vaikka tekninen kehitys mahdollistaa kustannusten jatkuvan pienentämisen, on epäselvää, jatkuuko tämä kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen hintojen laskusuuntaus myös tulevaisuudessa. Valituksen tekijä toteaa, että yhteisössä kuivamenetelmällä valmistettujen kuitulevyjen hintojen ei enää tulevaisuudessa odoteta huomattavasti laskevan. Väitetään, että tuote on jo ohittanut viime vuosien nopean kasvun, joka johti yksikkökustannusten pienenemiseen, ja lisäksi tehtaiden

kapasiteetti on lähes kokonaan käytössä, ja kustannusrakenne vastaa kovalevyn kustannusrakennetta. Tämän vuoksi arvioidaan, että jos lopulliset polkumyyntitoimenpiteet otetaan käyttöön, kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen hinnat säilyvät samalla tasolla kuin yhteisössä tuotettujen kovalevyjen hinnat.

(79) Toisaalta kuitulevyjen tuottajat väittivät, että kuivamenetelmällä valmistettujen kuitulevyjen tuotannossa käytettävät jatkuvat tuotantolinjat ja kalanteripuristimet ovat tehokkaampia kuin kovalevyn tuotannossa käytetyt kerrospuristimet. Erityisesti väitetään, että MDF-levyn tuotantoprosessista syntyy paljon vähemmän jätteitä ja leikkuujätettä kuin käytettäessä kerrospuristimia, ja valmistusprosessikin on nopeampi. Tämän vuoksi olisi mahdollista, että yhteisössä tuotettavien kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen hinnat voivat jatkaa laskuaan. Tähän tulokseen ovat päätyneet myös eräät asianomaiset osapuolet, jotka arvioivat yhteisön ulkopuolelta tuotujen kuivamenetelmällä valmistettujen ohuiden kuitulevyjen hintojen kehitystä.

Tällä kehityssuunnalla on vaikutuksia kovalevyn käyttöön sellaisilla aloilla, esimerkiksi huonekaluteollisuudessa, joilla sen lopulliset käyttötarkoitukset vastaavat kuivamenetelmällä valmistettujen kuitulevyjen käyttötarkoituksia. Jos kuitulevyjen hinnat jatkavat laskuaan lopullisten polkumyyntitoimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen, on mahdollista, että kovalevyn käytöstä siirrytään kuitulevyjen käyttöön niillä markkinalohkoilla, joilla nämä levyt ovat keskenään vaihdettavissa.

d) *Päätelmä toimenpiteiden vaikutuksista yhteisön tuotannonalaan*

(80) Edellä esitetyn analyysin perusteella todettiin, että ehdotetuilla toimenpiteillä on mitä todennäköisemmin suotuisa vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen. Jos polkumyyntitoimenpiteitä ei oteta käyttöön, polkumyynnillä tuotavien tuotteiden hinnat alittavat edelleen huomattavasti yhteisön tuotannonalan hinnat. Vahinkoa koskevasta analyysistä ilmenneet taloudelliset vaikeudet huomioon ottaen yhteisön tuotannonalan toiminnan jatkuminen olisi vaakalaudalla ja suuri osa yhteisön kovalevytuotannosta, joka vielä tällä hetkellä kattaa kuluttajien moninaiset tarpeet, vaarantuisi, ja lisäksi käyttäjien olisi turvauduttava muihin kuin parhaisiin mahdollisiin vaihtoehtoihin, kuten polkumyynnillä tuotuihin tuotteisiin ja muihin puulevytuotteisiin.

Olisi myös huomattava, että vaikka polkumyyntitoimenpiteistä saattavat kovalevyalan lisäksi höytyä myös muut tuotannonalat, yhteisön tuotannonala tuskin olisi etsinyt suojaa vilpilliseltä kilpailulta, jos se ei olisi odottanut hyötyvänsä toimenpiteistä.

Toimenpiteiden tehokkuutta saattaa kuitenkin heikentää kovalevyn ja kuivamenetelmällä valmistettujen kuitulevyjen tuleva hintasuhde, joten hintakehityksen perusteella voidaan tarvittaessa käynnistää perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukainen uudelleentarkastelu.

3. **Vaikutus varhaisemman jalostusasteen teollisuuteen**

(81) Koska lisäselvityksiä ei ole esitetty, vahvistetaan väliaikaiset toteamukset.

4. **Vaikutus tuojiin**

(82) Koska lisäselvityksiä ei ole esitetty, vahvistetaan väliaikaiset toteamukset.

5. **Vaikutus käyttäjiin**

(83) Kaikki tutkimuksessa yhteistyössä toimineet käyttäjät olivat ovivalmistajia, jotka käyttivät ainoastaan Brasiliasta tuotua kovalevyä. Todettiin, että Brasiliasta tuleva tuonti ei ollut aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuotannonalalle ja että toimenpiteitä ei ollut aiheellista toteuttaa Brasilian osalta.

Myös muihin käyttäjiin kohdistuvat vaikutukset lienevät vähäisiä, ehdotetun tullin määrät huomioiden ja koska kovalevyn osuus useimpien käyttäjien tuotantokustannuksista on pieni.

6. **Yhteisön etua koskeva päätelmä**

(84) Edellä olevan perusteella päätellään, ettei ole aihetta katsoa, että lopullisten polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönottaminen tuotaessa yhteisöön kovalevyä, joka on peräisin maista, joiden osalta vahvistetaan lopulliset toimenpiteet, olisi vastoin yhteisön kokonaisetua.

G. EHDOTETUT TOIMENPITEET

1. **Menettelyn päättäminen Brasilian osalta**

(85) Lopullisen tutkimuksen päätelmien perusteella todetaan, että Brasiliasta tulevaa tuontia koskeva

menettely päätetään komission päätöksellä 1999/71/EY [1] ilman toimenpiteiden käyttöön ottamista. Väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät on tämän vuoksi palautettava. Kahden brasilialaisen vientiä harjoittavan tuottajan sitoumukset, jotka hyväksyttiin väliaikaisesti, raukeavat ilman eri toimenpiteitä perusasetuksen 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

2. **Lopulliset toimenpiteet**

a) *Vahingon poistava taso*

(86) Vahingon poistava taso laskettiin soveltamalla väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 113 kappaleessa kuvattua menetelmää, ja laskelmassa tehtiin kaupan porrasta koskeva oikaisu, jossa otettiin huomioon kauppiaiden välityksellä suoritettu myynti.

(87) Tämän vertailun perusteella kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle vahvistettiin vahinkomarginaali, joka ilmaistaan prosentteina niiden yhteisöön vietyjen tuotteiden CIF-arvosta, joiden osalta oli vastaavia yhteisössä valmistettuja tuotteita.

b) *Lopullisten toimenpiteiden muoto ja taso*

(88) Edellä olevien polkumyyntiä, vahinkoa, syyyhteyttä ja yhteisön etua koskevien päätelmien perusteella tarkasteltiin, mitä ja minkä tasoisia polkumyyntitoimenpiteitä olisi toteutettava vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin kauppaa vääristävien vaikutusten poistamiseksi sekä tehokkaiden kilpailuolosuhteiden palauttamiseksi yhteisön markkinoille.

Lopulliset toimenpiteet olisi toteutettava arvotulleina, sillä katsotaan, että niiden avulla voidaan poistaa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttama vahinko.

Koska yhden yhteistyössä toimineen puolalaisen vientiä harjoittavan tuottajan vahinkomarginaali oli alhaisempi kuin todettu polkumyyntimarginaali, kyseisen yrityksen lopullinen polkumyyntitulli vahvistetaan perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti vahinkomarginaalin tasolle. Muiden vientiä harjoittavien tuottajien vahinkomarginaalit ovat vastaavia polkumyyntimarginaaleja korkeampia, minkä vuoksi toimenpiteet perustuvat polkumyyntimarginaaleihin. Sama pätee jäännöstulleihin.

c) *Sitoumukset*

(89) Kuten väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 115 ja sitä seuraavissa kappaleissa todetaan, brasilialaiset, bulgarialaiset, virolaiset, latvialaiset, liettualaiset ja puolalaiset yhteistyössä toimineet yritykset esittivät sitoumuksia, jotka komissio hyväksyi väliaikaisesti.

Nämä sitoumukset, jotka brasilialaisten tuottajien esittämiä sitoumuksia lukuun ottamatta vastaavat tutkimuksen lopullisia toteamuksia ja niiden mukaisia vähimmäishintoja, on lopullisesti hyväksytty komission päätöksellä 1999/71/EY.

3. **Väliaikaisen tullin kantaminen**

(90) Yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon vakavuuden vuoksi katsotaan, että väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena väliaikaisen asetuksen nojalla olevat määrät olisi lopullisesti kannettava lopullisten tullien määräisinä.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Bulgariasta, Virosta, Latviasta, Liettuasta, Puolasta ja Venäjältä peräisin olevan, CN-koodeihin ex 4411 11 00 ja ex 4411 19 00 (Taric-koodeihin 4411 11 00*10 ja 4411 19 00*10) kuuluvan kovalevyn, joka on määritelty puusta tai muusta puumaisesta aineesta märkämenetelmällä valmistetuksi, tiheydeltään yli 0,8 g/cm^3 kuitulevyksi, riippumatta siitä, onko se puristettu yhteen hartsilla tai muulla orgaanisella sideaineella, tuonnissa.

2. Seuraavassa lueteltujen yritysten tuottamien tuotteiden vapaasti yhteisön rajalla -nettohintoihin sovellettavat lopulliset polkumyyntitullit ovat:

Maa	Yritys	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Bulgaria	Fazerles AD	7,1	8 461
	Muut yritykset	7,2	8 900
Viro	Kaikki yritykset	6,0	—
Latvia	Kaikki yritykset	4,7	—
Liettua	Kaikki yritykset	11,4	—

[1] Ks. tämän virallisen lehden sivu 71

Maa	Yritys	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Puola	Alpex-Karlino SA	22,4	8 479
	Ekopłyta SA	7,0	8 480
	Zakłady Płyt Pilśnowych SA, Przemysl	9,1	8 481
	Koniecpolskie Zakłady Płyt Pilśniowych SA,	11,4	8 494
	Zakłady Płyt Pilśniowych SA, w Krosnie Odrzanskim	11,0	8 495
	Muut yritykset	34,8	8 900
Venäjä	Kaikki yritykset	30,6	—

2 artikla

1. Sen estämättä, mitä 1 artiklassa säädetään, ja edellyttäen, että 2 kohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät, lopullista tullia ei sovelleta sellaisen kovalevyn tuonnissa, jonka 3 kohdassa luetellut yritykset ovat tuottaneet, sekä vieneet välittömästi ja laskuttaneet yhteisössä toimivalta tuontiyritykseltä.

2. Esitettäessä ilmoitus luovutuksesta vapaaseen liikkeeseen on vapautus tullista mahdollista saada ainoastaan esittämällä jäsenvaltion toimivaltaisille tulliviranomaisille jonkin 3 kohdassa luetellun yrityksen antama pätevä sitoumuslasku. Sitoumuslaskun, jonka keskeiset osat esitetään liitteessä, on täytettävä komission päätöksellään 1999/71/EY hyväksymässä sitoumuksessa vastaaville laskuille määrätyt edellytykset.

3. Tuotavat tuotteet, johon liittyy sitoumuslasku, on ilmoitettava tulliselvitettäviksi seuraavien Taric-lisäkoodien mukaan:

Maa	Yritys	Taric-lisäkoodi
Bulgaria	Fazerles AD	8 496
	Lessoplast AD	8 497
Viro	AS Repo Vabrikud	8 498
Latvia	AS "Bolderâja"	8 499
Liettua	JSC Grigiskes	8 510
Puola	Alpex-Karlino SA	8 511
	Czarna Woda Zakłady Płyt Pilśniowych	8 600
	Ekopłyta SA	8 513
	Zakłady Płyt Pilśniowych SA, Przemysl	8 545
	Koniecpolskie Zakłady Płyt Pilśniowych SA	8 546
	Zakłady Płyt Pilśniowych SA w Krosnie Odrzanskim	8 547

3 artikla

1. Edellä 1 artiklassa mainituista maista peräisin olevan tuonnin osalta kannetaan lopullisesti väliaikaisen asetuksen mukaisesti väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät lopullisesti kannettavan tullin määrän mukaisina.

2. Brasiliasta peräisin olevan tuonnin osalta vapautetaan väliaikaisen asetuksen mukaisesti väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä tammikuuta 1999.

Neuvoston puolesta

J. FISCHER

Puheenjohtaja

LIITE

Asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa sitoumuslaskussa ilmoitettavat tiedot

1. Tuotteen tunnus (sama kuin kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan esittämässä sitoumuksessa ilmoitettu).

2. Tavaroiden tarkka kuvaus, johon sisältyy:
   — yrityksen tuotetunnus; onko kyseessä työstetty vai työstämätön kovalevy; paksuus ja tarkat mitat, jolloin hakasulkeissa ilmoitetaan, onko kovalevy standardimittaista vai mittojen mukaan leikattua,
   — CN-koodi,
   — Taric-lisäkoodi, johon luokiteltuina laskussa mainitut tavarat voidaan tullata yhteisön rajalla (asetuksessa täsmennetyn mukaisesti),
   — määrä (ilmoitetaan neliömetreinä).

3. Myyntiehdot, joihin kuuluvat:
   — hinta neliömetriltä ([1]),
   — sovellettavat maksuehdot,
   — sovellettavat toimitusehdot,
   — kaikki alennukset ja ostohyvitykset.

4. Sen tuojan nimi, jolle yritys toimittaa laskun suoraan.

5. Yrityksen virkailijan nimi, joka on laatinut sitoumuslaskun ja seuraava allekirjoitettu ilmoitus:

   ”Minä allekirjoittanut vahvistan, että tässä laskussa tarkoitettujen tavaroiden myynti Euroopan yhteisöön suuntautuvaa vientiä varten tapahtuu ..... (yrityksen nimi) esittämän ja Euroopan komission päätöksellä 1999/71/EY ([2]) hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti. Vakuutan, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja oikeat.”

([1]) Latvialaisen vientiä harjoittavan tuottajan AS ”Bolderâja” antamat sitoumuslaskut: jos myynti tapahtuu yhteisöön sijoittautuneiden myyntiedustajien välityksellä, hinta neliömetriltä voidaan ilmoittaa AS ”Borderâja” antaman sitoumuslaskun sijasta edustajan antamassa lisälaskussa. Tällöin sitoumuslaskussa on mainittava myös edustajan nimi.

([2]) Ks. tämän virallisen lehden sivu 71

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 195/1999,

annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ([2]), ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköstä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95 ([4]), ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66
([2]) EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4
([3]) EYVL L 387, 31.12.1992, s. 1
([4]) EYVL L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 28 päivänä tammikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi [1]	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	139,3
	204	42,9
	999	91,1
0707 00 05	052	106,9
	999	106,9
0709 10 00	220	68,8
	999	68,8
0709 90 70	052	145,5
	204	193,8
	628	122,8
	999	154,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	33,2
	204	39,2
	212	43,2
	600	41,3
	624	48,6
	999	41,1
0805 20 10	204	63,6
	999	63,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	49,7
	204	49,2
	464	86,1
	624	79,5
	999	66,1
0805 30 10	052	35,3
	600	77,8
	999	56,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	64,8
	060	45,7
	400	65,1
	404	78,4
	720	81,1
	728	84,5
	999	69,9
0808 20 50	052	135,4
	064	62,3
	400	81,5
	624	51,9
	999	82,8

[1] Komission asetuksessa (EY) N:o 2317/97 (EYVL L 321, 22.11.1997, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 196/1999, annettu 28 päivänä tammikuuta 1999, maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96 ([2]), ja erityisesti sen 17 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 804/68 17 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisten kauppahintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus on mahdollista kattaa vientituella, liittymisasiakirjan 228 artiklan mukaisesti solmittujen sopimusten määrittämissä rajoissa,

asetuksen (ETY) N:o 804/68 mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden tukia vahvistettaessa on otettava huomioon:

— maidon ja maitotuotteiden hinta- ja saatavuustilanne ja kehitysnäkymät yhteisön markkinoilla sekä maidon ja maitotuotteiden hintatilanne ja kehitysnäkymät kansainvälisessä kaupassa,

— kaupan pitämisestä aiheutuvat kustannukset sekä edullisimmat kuljetuskustannukset yhteisön markkinoilta yhteisön satamiin tai muihin vientipaikkoihin, samoin kuin määrämaihin kuljettamisesta aiheutuvat kustannukset,

— maito- ja maitotuotealan yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, joita ovat hintojen ja kaupan tasapainoisen tilanteen ja luonnollisen kehityksen turvaaminen kyseisillä markkinoilla,

— liittymisasiakirjan 228 artiklan mukaisesti solmittujen sopimusten määrittämät rajat,

— häiriöiden välttämisestä yhteisön markkinoilla saatava etu,

— suunniteltuihin vientitoimiin liittyvät taloudelliset seikat,

asetuksen (ETY) N:o 804/68 17 artiklan 5 kohdan mukaan on yhteisön hintoja vahvistettaessa otettava noudatetuista hinnoista huomioon ne, jotka osoittautuvat viennin kannalta edullisimmiksi, koska kansainvälisessä kaupassa hinnat on vahvistettava ottaen erityisesti huomioon:

a) kolmansien maiden markkinoilla noudatetut hinnat;

b) kolmansista maista lähtöisin olevien tavaroiden kolmansiin määrämaihin suuntautuvan tuonnin edullisimmat hinnat;

c) kolmansissa viejämaissa noteeratut tuottajahinnat ottaen tarvittaessa huomioon näiden maiden myöntämät tuet;

d) vapaasti yhteisön rajalla -tarjoushinnat;

asetuksen (ETY) N:o 804/68 17 artiklan 3 kohdan mukaan maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi voi olla tarpeen eriyttää kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuki niiden määräpaikan mukaan,

asetuksen (ETY) N:o 804/68 17 artiklan 3 kohdassa säädetään vientitukea saavien tuotteiden luettelon sekä kyseisen tuen määrän vahvistamisesta vähintään joka neljäs viikko; tuen määrä on kuitenkin mahdollista pysyttää samantasoisena yli neljän viikon ajan,

maito- ja maitotuotealan vientitukia koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1466/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2184/98 ([4]), 12 artiklan mukaan lisättyä sokeria sisältäville maitotuotteille myönnettävä vientituki on kahden osan summa; ensimmäisen osan tarkoituksena on ottaa huomioon maitotuotteiden määrä, ja se lasketaan kertomalla perusmäärä kyseisen tuotteen maitotuotteiden pitoisuudella; toisen osan tarkoituksena on ottaa huomioon lisätyn sakkaroosin määrä, ja se lasketaan kertomalla koko tuotteen sakaroosipitoisuus sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1148/98 ([6]), 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientipäivänä sovellettavalla vientituen perusmäärällä; viimeksi mainittu osa otetaan huomioon ainoastaan, jos lisätty sakkaroosi on saatu yhteisössä korjatusta sokerijuurikkaasta tai -ruo'osta,

([1]) EYVL L 148, 28.6.1968, s. 13
([2]) EYVL L 206, 16.8.1996, s. 21
([3]) EYVL L 144, 28.6.1995, s. 22
([4]) EYVL L 275, 10.10.1998, s. 21
([5]) EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4
([6]) EYVL L 159, 3.6.1998, s. 38

juustoille myönnettävä tuki lasketaan suoraan kulutukseen tarkoitetuille tuotteille; juuston kuoret ja tähteet eivät ole tätä käyttötarkoitusta vastaavia tuotteita; kaikkien tulkinnallisten epäselvyyksien välttämiseksi olisi täsmennettävä, että juustot, joiden vapaasti rajalla -arvo on alle EUR/ 230,00 100 kg, eivät saa tukea,

komission asetuksessa (ETY) N:o 896/84 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 222/88 ([2]), annetaan täydentäviä säännöksiä tukien myöntämisestä markkinointivuoden vaihtuessa; näissä säännöksissä annetaan mahdollisuus eriyttää tuet tuotteiden valmistuspäivän mukaan,

sulatejuustoille myönnettävän tuen laskemiseksi on tarpeen säätää, että jos niihin lisätään kaseiinia ja/tai kaseinaatteja, kyseistä määrää ei saa ottaa huomioon,

näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta maito- ja maitotuotealan nykyiseen markkinatilanteeseen sekä erityisesti kyseisten tuotteiden hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tämän asetuksen liitteessä mainittujen tuotteiden tuki olisi vahvistettava siinä mainitun suuruiseksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 804/68 17 artiklassa tarkoitetut sellaisenaan vietävien tuotteiden vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2. CN-koodeihin 0401, 0402, 0403, 0404, 0405 ja 2309 kuuluvien tuotteiden määränpäähän N:o 400 suuntautuvaan vientiin ei vahvisteta tukea.

3. CN-koodiin 0406 kuuluvien tuotteiden määränpäihin N:o 022, 024, 028, 043, 044, 045, 046, 052, 404, 600, 800 ja 804 suuntautuvaan vientiin ei vahvisteta tukea.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 91, 1.4.1984, s. 71
([2]) EYVL L 28, 1.2.1988, s. 1

LIITE

maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta 28 päivänä tammikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg nettopaino, jollei toisin ilmoiteta)

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä
0401 10 10 9000	970	2,327
	* * *	—
0401 10 90 9000	970	2,327
	* * *	—
0401 20 11 9100	970	2,327
	* * *	—
0401 20 11 9500	970	3,597
	* * *	—
0401 20 19 9100	970	2,327
	* * *	—
0401 20 19 9500	970	3,597
	* * *	—
0401 20 91 9100	970	4,551
	* * *	—
0401 20 91 9500	+	—
0401 20 99 9100	970	4,551
	* * *	—
0401 20 99 9500	+	—
0401 30 11 9100	+	—
0401 30 11 9400	970	10,50
	* * *	—
0401 30 11 9700	970	15,77
	* * *	—
0401 30 19 9100	+	—
0401 30 19 9400	+	—
0401 30 19 9700	970	15,77
	* * *	—
0401 30 31 9100	+	38,32
0401 30 31 9400	+	59,85
0401 30 31 9700	+	66,00
0401 30 39 9100	+	38,32
0401 30 39 9400	+	59,85
0401 30 39 9700	+	66,00
0401 30 91 9100	+	75,22
0401 30 91 9400	+	110,55
0401 30 91 9700	+	129,01
0401 30 99 9100	+	75,22
0401 30 99 9400	+	110,55
0401 30 99 9700	+	129,01
0402 10 11 9000	+	82,50
0402 10 19 9000	+	82,50
0402 10 91 9000	+	0,8250
0402 10 99 9000	+	0,8250
0402 21 11 9200	+	82,50
0402 21 11 9300	+	100,60
0402 21 11 9500	+	105,98
0402 21 11 9900	+	114,00
0402 21 17 9000	+	82,50
0402 21 19 9300	+	100,60
0402 21 19 9500	+	105,98
0402 21 19 9900	+	114,00
0402 21 91 9100	+	114,82
0402 21 91 9200	+	115,61
0402 21 91 9300	+	117,04
0402 21 91 9400	+	125,09
0402 21 91 9500	+	127,88
0402 21 91 9600	+	138,59
0402 21 91 9700	+	144,87

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä
0402 21 91 9900	+	151,96
0402 21 99 9100	+	114,82
0402 21 99 9200	+	115,61
0402 21 99 9300	+	117,04
0402 21 99 9400	+	125,09
0402 21 99 9500	+	127,88
0402 21 99 9600	+	138,59
0402 21 99 9700	+	144,87
0402 21 99 9900	+	151,96
0402 29 15 9200	+	0,8250
0402 29 15 9300	+	1,0060
0402 29 15 9500	+	1,0598
0402 29 15 9900	+	1,1402
0402 29 19 9200	+	0,8250
0402 29 19 9300	+	1,0060
0402 29 19 9500	+	1,0598
0402 29 19 9900	+	1,1402
0402 29 91 9100	+	1,1482
0402 29 91 9500	+	1,2509
0402 29 99 9100	+	1,1482
0402 29 99 9500	+	1,2509
0402 91 11 9110	+	—
0402 91 11 9120	+	—
0402 91 11 9310	+	11,31
0402 91 11 9350	+	13,85
0402 91 11 9370	+	16,84
0402 91 19 9110	+	—
0402 91 19 9120	+	—
0402 91 19 9310	+	11,31
0402 91 19 9350	+	13,85
0402 91 19 9370	+	16,84
0402 91 31 9100	+	—
0402 91 31 9300	+	19,91
0402 91 39 9100	+	—
0402 91 39 9300	+	19,91
0402 91 51 9000	+	—
0402 91 59 9000	+	—
0402 91 91 9000	+	63,94
0402 91 99 9000	+	63,94
0402 99 11 9110	+	—
0402 99 11 9130	+	—
0402 99 11 9150	+	—
0402 99 11 9310	+	0,2689
0402 99 11 9330	+	0,3228
0402 99 11 9350	+	0,4291
0402 99 19 9110	+	—
0402 99 19 9130	+	—
0402 99 19 9150	+	—
0402 99 19 9310	+	0,2689
0402 99 19 9330	+	0,3228
0402 99 19 9350	+	0,4291
0402 99 31 9110	+	—
0402 99 31 9150	+	0,4467
0402 99 31 9300	+	0,3832
0402 99 31 9500	+	0,6600
0402 99 39 9110	+	—
0402 99 39 9150	+	0,4467
0402 99 39 9300	+	0,3832

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä
0402 99 39 9500	+	0,6600
0402 99 91 9000	+	0,7522
0402 99 99 9000	+	0,7522
0403 10 11 9400	+	—
0403 10 11 9800	+	—
0403 10 13 9800	+	—
0403 10 19 9800	+	—
0403 10 31 9400	+	—
0403 10 31 9800	+	—
0403 10 33 9800	+	—
0403 10 39 9800	+	—
0403 90 11 9000	+	81,11
0403 90 13 9200	+	81,11
0403 90 13 9300	+	99,70
0403 90 13 9500	+	105,03
0403 90 13 9900	+	112,98
0403 90 19 9000	+	113,82
0403 90 31 9000	+	0,8111
0403 90 33 9200	+	0,8111
0403 90 33 9300	+	0,9970
0403 90 33 9500	+	1,0503
0403 90 33 9900	+	1,1298
0403 90 39 9000	+	1,1382
0403 90 51 9100	970	2,327
	* * *	—
0403 90 51 9300	+	—
0403 90 53 9000	+	—
0403 90 59 9110	+	—
0403 90 59 9140	+	—
0403 90 59 9170	970	15,77
	* * *	—
0403 90 59 9310	+	38,32
0403 90 59 9340	+	59,85
0403 90 59 9370	+	66,00
0403 90 59 9510	+	75,22
0403 90 59 9540	+	110,55
0403 90 59 9570	+	129,01
0403 90 61 9100	+	—
0403 90 61 9300	+	—
0403 90 63 9000	+	—
0403 90 69 9000	+	—
0404 90 21 9100	+	82,50
0404 90 21 9910	+	—
0404 90 21 9950	+	11,31
0404 90 23 9120	+	82,50
0404 90 23 9130	+	100,60
0404 90 23 9140	+	105,98
0404 90 23 9150	+	114,00
0404 90 23 9911	+	—
0404 90 23 9913	+	—
0404 90 23 9915	+	—
0404 90 23 9917	+	—
0404 90 23 9919	+	—
0404 90 23 9931	+	11,31
0404 90 23 9933	+	13,85
0404 90 23 9935	+	16,84
0404 90 23 9937	+	19,91
0404 90 23 9939	+	20,81
0404 90 29 9110	+	114,82
0404 90 29 9115	+	115,61
0404 90 29 9120	+	117,04
0404 90 29 9130	+	125,09
0404 90 29 9135	+	127,88
0404 90 29 9150	+	138,59

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä
0404 90 29 9160	+	144,87
0404 90 29 9180	+	151,96
0404 90 81 9100	+	0,8250
0404 90 81 9910	+	—
0404 90 81 9950	+	0,2689
0404 90 83 9110	+	0,8250
0404 90 83 9130	+	1,0060
0404 90 83 9150	+	1,0598
0404 90 83 9170	+	1,1402
0404 90 83 9911	+	—
0404 90 83 9913	+	—
0404 90 83 9915	+	—
0404 90 83 9917	+	—
0404 90 83 9919	+	—
0404 90 83 9931	+	0,2689
0404 90 83 9933	+	0,3228
0404 90 83 9935	+	0,4291
0404 90 83 9937	+	0,4467
0404 90 89 9130	+	1,1482
0404 90 89 9150	+	1,2509
0404 90 89 9930	+	0,4601
0404 90 89 9950	+	0,6600
0404 90 89 9990	+	0,7522
0405 10 11 9500	+	165,85
0405 10 11 9700	+	170,00
0405 10 19 9500	+	165,85
0405 10 19 9700	+	170,00
0405 10 30 9100	+	165,85
0405 10 30 9300	+	170,00
0405 10 30 9500	+	165,85
0405 10 30 9700	+	170,00
0405 10 50 9100	+	165,85
0405 10 50 9300	+	170,00
0405 10 50 9500	+	165,85
0405 10 50 9700	+	170,00
0405 10 90 9000	+	176,22
0405 20 90 9500	+	155,49
0405 20 90 9700	+	161,71
0405 90 10 9000	+	216,00
0405 90 90 9000	+	170,00
0406 10 20 9100	+	—
0406 10 20 9230	037	—
	039	—
	099	22,83
	400	22,83
	* * *	37,68
0406 10 20 9290	037	—
	039	—
	099	21,24
	400	15,29
	* * *	35,05
0406 10 20 9300	037	—
	039	—
	099	9,329
	400	7,834
	* * *	15,39

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä
0406 10 20 9610	037	—
	039	—
	099	30,98
	400	30,98
	* * *	51,11
0406 10 20 9620	037	—
	039	—
	099	31,42
	400	31,42
	* * *	51,83
0406 10 20 9630	037	—
	039	—
	099	35,06
	400	35,06
	* * *	57,86
0406 10 20 9640	037	—
	039	—
	099	51,54
	400	48,35
	* * *	85,03
0406 10 20 9650	037	—
	039	—
	099	42,95
	400	25,44
	* * *	70,86
0406 10 20 9660	+	—
0406 10 20 9830	037	—
	039	—
	099	15,93
	400	13,38
	* * *	26,28
0406 10 20 9850	037	—
	039	—
	099	19,31
	400	16,22
	* * *	31,87
0406 10 20 9870	+	—
0406 10 20 9900	+	—
0406 20 90 9100	+	—
0406 20 90 9913	037	—
	039	—
	099	35,62
	400	31,59
	* * *	58,77
0406 20 90 9915	037	—
	039	—
	099	47,01
	400	42,12
	* * *	77,56
0406 20 90 9917	037	—
	039	—
	099	49,94
	400	44,75
	* * *	82,41
0406 20 90 9919	037	—
	039	—
	099	55,82
	400	50,02
	* * *	92,10

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä
0406 20 90 9990	+	—
0406 30 31 9710	037	—
	039	—
	099	9,536
	400	8,346
	* * *	17,88
0406 30 31 9730	037	—
	039	—
	099	13,99
	400	12,25
	* * *	26,24
0406 30 31 9910	037	—
	039	—
	099	9,536
	400	8,346
	* * *	17,88
0406 30 31 9930	037	—
	039	—
	099	13,99
	400	12,25
	* * *	26,24
0406 30 31 9950	037	—
	039	—
	099	20,36
	400	17,81
	* * *	38,17
0406 30 39 9500	037	—
	039	—
	099	13,99
	400	12,25
	* * *	26,24
0406 30 39 9700	037	—
	039	—
	099	20,36
	400	17,81
	* * *	38,17
0406 30 39 9930	037	—
	039	—
	099	20,36
	400	17,81
	* * *	38,17
0406 30 39 9950	037	—
	039	—
	099	23,02
	400	21,14
	* * *	43,16
0406 30 90 9000	037	—
	039	—
	099	24,15
	400	21,14
	* * *	45,28
0406 40 50 9000	037	—
	039	—
	099	81,00
	400	32,98
	* * *	90,00

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä
0406 40 90 9000	037	—
	039	—
	099	83,18
	400	32,98
	* * *	92,42
0406 90 13 9000	037	—
	039	—
	099	91,46
	400	60,16
	* * *	101,62
0406 90 15 9100	037	—
	039	—
	099	94,51
	400	62,17
	* * *	105,01
0406 90 17 9100	037	—
	039	—
	099	94,51
	400	62,17
	* * *	105,01
0406 90 21 9900	037	—
	039	—
	099	92,61
	400	44,53
	* * *	102,90
0406 90 23 9900	037	—
	039	—
	099	81,32
	400	18,57
	* * *	90,36
0406 90 25 9900	037	—
	039	—
	099	80,79
	400	21,16
	* * *	89,77
0406 90 27 9900	037	—
	039	—
	099	73,17
	400	18,57
	* * *	81,30
0406 90 31 9119	037	—
	039	—
	099	67,25
	400	25,56
	* * *	74,72
0406 90 33 9119	037	—
	039	—
	099	67,25
	400	25,56
	* * *	74,72
0406 90 33 9919	037	—
	039	—
	099	61,46
	400	20,33
	* * *	68,29

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä
0406 90 33 9951	037	—
	039	—
	099	62,08
	400	20,01
	* * *	68,98
0406 90 35 9190	037	28,95
	039	28,95
	099	95,14
	400	61,40
	* * *	105,71
0406 90 35 9990	037	—
	039	—
	099	95,14
	400	40,19
	* * *	105,71
0406 90 37 9000	037	—
	039	—
	099	91,46
	400	60,16
	* * *	101,62
0406 90 61 9000	037	40,61
	039	40,61
	099	100,80
	400	57,27
	* * *	112,00
0406 90 63 9100	037	37,12
	039	37,12
	099	100,27
	400	63,89
	* * *	111,41
0406 90 63 9900	037	29,52
	039	29,52
	099	96,40
	400	48,93
	* * *	107,11
0406 90 69 9100	+	—
0406 90 69 9910	037	—
	039	—
	099	96,40
	400	48,93
	* * *	107,11
0406 90 73 9900	037	—
	039	—
	099	83,95
	400	52,63
	* * *	93,28
0406 90 75 9900	037	—
	039	—
	099	84,51
	400	22,27
	* * *	93,90
0406 90 76 9300	037	—
	039	—
	099	76,21
	400	20,12
	* * *	84,68

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä
0406 90 76 9400	037	—
	039	—
	099	85,37
	400	23,22
	* * *	94,85
0406 90 76 9500	037	—
	039	—
	099	81,22
	400	23,22
	* * *	90,24
0406 90 78 9100	037	—
	039	—
	099	78,75
	400	18,14
	* * *	87,50
0406 90 78 9300	037	—
	039	—
	099	83,50
	400	20,12
	* * *	92,78
0406 90 78 9500	037	—
	039	—
	099	82,72
	400	23,22
	* * *	91,91
0406 90 79 9900	037	—
	039	—
	099	67,52
	400	19,23
	* * *	75,02
0406 90 81 9900	037	—
	039	—
	099	85,37
	400	47,61
	* * *	94,85
0406 90 85 9910	037	28,95
	039	28,95
	099	92,19
	400	59,27
	* * *	102,43
0406 90 85 9991	037	—
	039	—
	099	92,19
	400	40,19
	* * *	102,43
0406 90 85 9995	037	—
	039	—
	099	84,51
	400	21,16
	* * *	93,90

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä
0406 90 85 9999	+	—
0406 90 86 9100	+	—
0406 90 86 9200	037	—
	039	—
	099	77,55
	400	27,65
	* * *	86,17
0406 90 86 9300	037	—
	039	—
	099	78,67
	400	30,30
	* * *	87,41
0406 90 86 9400	037	—
	039	—
	099	83,58
	400	34,28
	* * *	92,87
0406 90 86 9900	037	—
	039	—
	099	92,19
	400	40,24
	* * *	102,43
0406 90 87 9100	+	—
0406 90 87 9200	037	—
	039	—
	099	64,63
	400	24,78
	* * *	71,81
0406 90 87 9300	037	—
	039	—
	099	72,24
	400	28,02
	* * *	80,27
0406 90 87 9400	037	—
	039	—
	099	74,12
	400	30,66
	* * *	82,36
0406 90 87 9951	037	—
	039	—
	099	83,84
	400	42,19
	* * *	93,15
0406 90 87 9971	037	—
	039	—
	099	83,84
	400	34,41
	* * *	93,15
0406 90 87 9972	099	35,72
	400	13,67
	* * *	39,68

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä
0406 90 87 9973	037	—
	039	—
	099	82,31
	400	24,08
	* * *	91,46
0406 90 87 9974	037	—
	039	—
	099	89,33
	400	24,08
	* * *	99,26
0406 90 87 9979	037	—
	039	—
	099	81,32
	400	24,08
	* * *	90,36
0406 90 88 9100	+	—
0406 90 88 9105	037	—
	039	—
	099	86,64
	400	30,30
	* * *	96,27
0406 90 88 9300	037	—
	039	—
	099	63,81
	400	30,30
	* * *	70,90
2309 10 15 9010	+	—
2309 10 15 9100	+	—
2309 10 15 9200	+	—
2309 10 15 9300	+	—
2309 10 15 9400	+	—
2309 10 15 9500	+	—
2309 10 15 9700	+	—
2309 10 19 9010	+	—

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä
2309 10 19 9100	+	—
2309 10 19 9200	+	—
2309 10 19 9300	+	—
2309 10 19 9400	+	—
2309 10 19 9500	+	—
2309 10 19 9600	+	—
2309 10 19 9700	+	—
2309 10 19 9800	+	—
2309 10 70 9010	+	—
2309 10 70 9100	+	13,85
2309 10 70 9200	+	18,47
2309 10 70 9300	+	23,09
2309 10 70 9500	+	27,70
2309 10 70 9600	+	32,32
2309 10 70 9700	+	36,94
2309 10 70 9800	+	40,63
2309 90 35 9010	+	—
2309 90 35 9100	+	—
2309 90 35 9200	+	—
2309 90 35 9300	+	—
2309 90 35 9400	+	—
2309 90 35 9500	+	—
2309 90 35 9700	+	—
2309 90 39 9010	+	—
2309 90 39 9100	+	—
2309 90 39 9200	+	—
2309 90 39 9300	+	—
2309 90 39 9400	+	—
2309 90 39 9500	+	—
2309 90 39 9600	+	—
2309 90 39 9700	+	—
2309 90 39 9800	+	—
2309 90 70 9010	+	—
2309 90 70 9100	+	13,85
2309 90 70 9200	+	18,47
2309 90 70 9300	+	23,09
2309 90 70 9500	+	27,70
2309 90 70 9600	+	32,32
2309 90 70 9700	+	36,94
2309 90 70 9800	+	40,63

(*) Määräpaikkaa koskevat koodinumerot esitetään komission asetuksen (EY) N:o 2317/97 liitteessä (EYVL L 321, 22.11.1997, s. 19).

Kuitenkin

— koodiin "099" sisältyvät kaikki määräpaikkakoodit 053 – 096;

— "970" viittaa komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 (EYVL L 351, 14.12.1987, s. 1) 34 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa ja 42 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuun vientiin.

Kun on kyse muusta kuin kullekin "tuotekoodille" ilmoitetusta määräpaikasta, sovellettava tuen määrä ilmoitetaan merkinnällä ***.

Merkinnällä "+" ilmoitetaan, että tuen määrää sovelletaan mihin tahansa muuhun kuin 1 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuun määräpaikkaan suuntautuvaan vientiin.

Huomio: Tuotekoodit ja niihin liittyvät alaviitteet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 197/1999,

annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,

B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1035/72 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta 14 päivänä marraskuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2190/96 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1287/98 ([2]), ja erityisesti sen 5 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (EY) N:o 2379/98 ([3]), vahvistetaan muiden kuin elintarvikeavun yhteydessä annettavien vientitodistusten antamisen ohjeelliset määrät,

komission tähän päivämäärään mennessä saamien tietojen perusteella kyseiset ohjeelliset määrät ovat ylittyneet kuorellisten hasselpähkinöiden, kuorellisten saksanpähkinöiden, sitruunoiden ja syötäväksi tarkoitettujen viinirypäleiden osalta ja

tämän vuoksi on syytä kuorellisten hasselpähkinöiden, kuorellisten saksanpähkinöiden, sitruunoiden ja syötäväksi tarkoitettujen viinirypäleiden osalta 16 päivän marraskuuta 1998 ja 14 päivän tammikuuta 1999 välisenä aikana haettujen B-menettelyn mukaisten vientitodistusten osalta vahvistaa sovellettava tuen määrä, joka on ohjeellista määrää alhaisempi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tämän asetuksen liitteessä vahvistetaan 16 päivän marraskuuta 1998 ja 14 päivän tammikuuta 1999 välisenä aikana haettuihin asetuksen (EY) N:o 2190/96 5 artiklassa tarkoitettuihin B-menettelyn mukaisiin vientitodistuksiin sovellettavat tuen määrät sekä myöntämisprosentti, jolla haetut määrät on kerrottava.

Edellä olevaa alakohtaa ei sovelleta Uruguayn monenvälisten kauppaneuvottelujen maataloussopimuksen 10 artiklan 4 kohdassa määrätyn elintarvikeavun yhteydessä haettuihin todistuksiin.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 292, 15.11.1996, s. 12
([2]) EYVL L 178, 23.6.1998, s. 11
([3]) EYVL L 295, 4.11.1998, s. 15

LIITE

Haettujen määrien myöntämisprosentti ja tuen määrät, joita sovelletaan 16 päivän marraskuuta 1998 ja 14 päivän tammikuuta 1999 välisenä aikana haettuihin B-menettelyn mukaisiin todistuksiin

Tuote	Määräpaikka tai määräpaikkaryhmä	Haettujen määrien myöntämisprosentti	Tuen määrä (EUR nettotonnilta)
Tomaatit	F	100 %	15,9
Kuorettomat mantelit	F	100 %	50,0
Kuorelliset hasselpähkinät	F	100 %	
Kuorettomat hasselpähkinät	F	100 %	114,0
Kuorelliset saksanpähkinat	F	100 %	73,0
Appelsiinit	XYC	100 %	35,0
Sitruunat	F	100 %	20,0
Syötäviksi tarkoitetut viinirypäleet	F	100 %	23,2
Omenat	XY	100 %	25,0
	ZD	100 %	54,0

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 198/1999,
annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,
viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 8 kohdan nojalla lupahakemuksen jättöpäivänä sovellettavaa vientitukea on sovellettava hakemuksesta tämän luvan voimassaoloaikana toteutuvaan vientiin; tässä tapauksessa tukeen on sovellettava korjauskerrointa,

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ([4]), sallitaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevan korjauskertoimen vahvistaminen; tämä kerroin on laskettava ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa esitetyt tekijät,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää korjauskertoimen eriyttämistä määräpaikan mukaan,

korjauskerroin ja tuki on vahvistettava samaa menettelyä noudattaen; kerrointa voidaan muuttaa kahden vahvistamisen välisenä aikana,

edellä mainituista säännöksistä seuraa, että korjauskerroin on vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden, lukuun ottamatta maltaita, ennakolta vahvistettuihin vientitukiin sovellettava korjauskerroin vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
([2]) EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7
([4]) EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

LIITE

viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta 28 päivänä tammikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tuotekoodi	Määräpaikka [1]	Kuluva 1	1. jakso 2	2. jakso 3	3. jakso 4	4. jakso 5	5. jakso 6	6. jakso 7
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	01	0	−1,00	−2,00	−3,00	−3,00	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	03	0	−25,00	−25,00	−25,00	−35,00	—	—
	02	0	0	0	0	−10,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	04	0	0	0	0	0	—	—
	02	0	−1,00	−2,00	−3,00	−4,00	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9130	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9150	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9170	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9180	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	01	0	0	0	0	−10,00	—	—
1103 11 10 9400	01	0	0	0	0	−10,00	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

[1] Määräpaikat ovat:
01 kaikki kolmannet maat,
02 muut kolmannet maat,
03 Yhdysvallat, Kanada ja Meksiko,
04 Sueitsi, Liechtenstein.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna (EYVL L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 199/1999,
annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,
maltaiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ([4]), 1 artiklassa tarkoitetut tekijät,

maltaisiin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen tarvittava viljamäärä; nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95, maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta vilja-alan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruiseksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan c kohdassa tarkoitettujen maltaiden vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
([2]) EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7
([4]) EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

LIITE

maltaiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 28 päivänä tammikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tuotekoodi	Tuen määrä
1107 10 19 9000	44,00
1107 10 99 9000	64,70
1107 20 00 9000	75,90

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 200/1999,

annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,

ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1078/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ([4]), ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin vietävän ohran vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1078/98 ([5]),

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1078/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 22.—28. tammikuuta 1999 toimitettujen tarjousten osalta ohran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 50,94 EUR tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
([2]) EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7
([4]) EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16
([5]) EYVL L 154, 28.5.1998, s. 20

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 201/1999,

annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,

rukiin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1746/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ([4]), ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin vietävän rukiin vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1746/98 ([5]),

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1746/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 22 ja 28 päivän tammikuuta 1999 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta rukiin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 73,95 EUR tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
([2]) EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7
([4]) EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16
([5]) EYVL L 219, 7.8.1998, s. 3

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 202/1999,

annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,

tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1079/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ([4]), ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamata tiettyjä AKT-maita, vietävän tavallisen vehnän vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1079/98 ([5]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2005/98 ([6]),

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1079/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 22.–28. tammikuuta 1999 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 31,49 EUR tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
([2]) EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7
([4]) EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16
([5]) EYVL L 154, 28.5.1998, s. 24
([6]) EYVL L 258, 22.9.1998, s. 8

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 203/1999,

annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,

kauran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2007/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ([4]),

ottaa huomioon viljoja koskevasta erityisestä interventiotoimenpiteestä Suomessa ja Ruotsissa 21 päivänä syyskuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2007/98 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2599/98 ([6]), ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo, että

Suomessa ja Ruotsissa tuotetun kauran Suomesta ja Ruotsista kaikkiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin tukea koskeva tarjouskilpailu on avattu asetuksella (EY) N:o 2007/98,

asetuksen (EY) N:o 2007/98 8 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2007/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 22.–28. tammikuuta 1999 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta kauran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 58,90 EUR tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
([2]) EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7
([4]) EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16
([5]) EYVL L 258, 22.9.1998, s. 13
([6]) EYVL L 325, 3.12.1998, s. 10

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 204/1999,

annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,

tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2004/98 tarkoitetun tavallisen tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ([4]), ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

tiettyihin AKT-maihin vietävän tavallisen vehnän vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 2004/98 ([5]),

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2004/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 22.—28. tammikuuta 1999 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 36,98 EUR tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
([2]) EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7
([4]) EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16
([5]) EYVL L 258, 22.9.1998, s. 4

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 205/1999,

annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,

maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2849/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 ([2]), ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksella (EY) N:o 2849/98 ([3]) on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta maissin tuontitullista Espanjaan,

komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 5 artiklan mukaisesti ([4]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1963/95 ([5]), komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta; tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetyt perusteet; tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä, jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen suuruinen tai sitä alhaisempi,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2849/98 tarkoittaman tarjouskilpailun rajoissa 22.–28. tammikuuta 1999 jätettyjen tarjousten osalta maissin tuontitullin enimmäisalennukseksi vahvistetaan 74,86 EUR tonnia kohti 83 306 tonnin kokonaismäärään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
([2]) EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
([3]) EYVL L 358, 31.12.1998, s. 43
([4]) EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4
([5]) EYVL L 189, 10.8.1995, s. 22

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 206/1999,

annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,

maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2850/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 ([2]), ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksella (EY) N:o 2850/98 ([3]) on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta maissin tuontitullista Portugaliin,

komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 5 artiklan mukaisesti ([4]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1963/95 ([5]), komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta; tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetyt perusteet; tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä, jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen suuruinen tai sitä alhaisempi,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2850/98 tarkoittaman tarjouskilpailun rajoissa 22.–28. tammikuuta 1999 välisenä aikana jätettyjen tarjousten osalta maissin tuontitullin enimmäisalennukseksi vahvistetaan 70,63 EUR tonnia kohti 151 100 tonnin kokonaismäärään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
([2]) EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
([3]) EYVL L 358, 31.12.1998, s. 44
([4]) EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4
([5]) EYVL L 189, 10.8.1995, s. 22

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 207/1999,

annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,

asetuksessa (EY) N:o 1564/98 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 ([2]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ([4]), ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

Espanjasta kaikkiin kolmansiin maihin vietävän ohran vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1564/98 ([5]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2309/98 ([6]),

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä,

erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetyt perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 22 ja 28 päivän tammikuuta 1999 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 1564/98 tarkoitettua ohran vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
([2]) EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7
([4]) EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16
([5]) EYVL L 203, 21.7.1998, s. 6
([6]) EYVL L 288, 27.10.1998, s. 11

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 208/1999,

annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,

tiettyjen sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1148/98 ([2]),

ottaa huomioon muiden sokerialan tuotteiden kuin melassin tuonnissa sovellettavista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1423/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 624/98 ([4]), ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ja 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

valkoisen sokerin, raakasokerin ja tiettyjen siirappien edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien määrät vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1379/98 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 181/1999 ([6]), ja

asetuksessa (EY) N:o 1423/95 mainittujen sääntöjen soveltamisesta komission käytettävissä oleviin tietoihin seuraa, että mainitut, tällä hetkellä voimassa olevat määrät olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1423/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4
([2]) EYVL L 159, 3.6.1998, s. 38
([3]) EYVL L 141, 24.6.1995, s. 16
([4]) EYVL L 85, 20.3.1998, s. 5
([5]) EYVL L 187, 1.7.1998, s. 6
([6]) EYVL L 20, 27.1.1999, s. 36

LIITE

valkoisen sokerin, raakasokerin ja CN-koodiin 1702 90 99 kuuluvien tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta 28 päivänä tammikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta
1701 11 10 (1)	14,87	9,24
1701 11 90 (1)	14,87	15,54
1701 12 10 (1)	14,87	9,01
1701 12 90 (1)	14,87	15,02
1701 91 00 (2)	18,10	17,74
1701 99 10 (2)	18,10	12,29
1701 99 90 (2)	18,10	12,29
1702 90 99 (3)	0,18	0,46

(1) Vahvistetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 431/68 (EYVL L 89, 10.4.1968, s. 3), sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

(2) Vahvistetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/72 (EYVL L 94, 21.4.1972, s. 1) 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

(3) Vahvistetaan 1 prosentin sakkaroosipitoisuutta kohden.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 209/1999,

annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,

riisin tuontitodistusten antamisesta vuoden 1999 tammikuun kymmenen ensimmäisen työpäivän aikana asetuksen (EY) N:o 327/98 mukaisesti jätettyjen hakemusten perusteella

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin ja rikottujen riisinjyvien tuontia koskevien tiettyjen tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 10 päivänä helmikuuta 1998 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 327/98 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 648/98 ([2]), ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

komissio päättää asetuksen (EY) N:o 327/98 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti kymmenen päivän kuluessa todistushakemusten viimeisestä esittämispäivästä, mitkä esitetyistä hakemuksista voidaan hyväksyä, ja vahvistaa seuraavassa osuudessa käytettävissä olevat määrät, ja

esitettyjen hakemusten kohteena olevien määrien tarkastelun perusteella on säädettävä, että todistusten myöntäminen edellyttää tapauksen mukaan vähennysprosentin soveltamista haettuihin määriin tämän asetuksen liitteen säännösten mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Vuoden 1999 tammikuun kymmenen ensimmäisen työpäivän aikana asetuksen (EY) N:o 327/98 mukaisesti esitettyjen ja komissiolle toimitettujen riisiä koskevien tuontitodistushakemusten perusteella todistukset annetaan hakemuksissa ilmoitetuille määrille, joihin sovelletaan, tapauksen mukaan, liitteessä vahvistettuja vähennysprosentteja.

2. Seuraavassa osuudessa käytettävissä olevat määrät vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 37, 11.2.1998, s. 5
([2]) EYVL L 88, 24.3.1998, s. 3

LIITE

Vuoden 1999 tammikuun osuuden osalta luettuihin määriin sekä seuraavan osuuden osalta käytettävissä oleviin määriin sovellettavat vähennysprosentit:

a) 2 artiklassa tarkoitettu määrä: CN-koodiin 1006 30 kuuluva osittain tai kokonaan hiottu riisi

Alkuperämää	Vähennysprosentti	Huhtikuun 1999 täydentävässä osuudessa käytettävissä oleva määrä (tonnia)
Amerikan yhdysvallat	0 ([1])	20 870
Thaimaa	0 ([1])	6 011,01
Australia	—	1 019
Muut	—	1 805

([1]) Todistuksen antaminen hakemuksessa esitetylle määrälle.

b) 2 artiklassa tarkoitettu määrä: CN-koodiin 1006 20 kuuluva esikuorittu riisi

Alkuperämaa	Vähennysprosentti	Huhtikuun 1999 täydentävässä osuudessa käytettävissä oleva määrä (tonnia)
Australia	0 ([1])	7 779
Amerikan yhdysvallat	0 ([1])	3 881
Thaimaa	—	1 812
Muut	—	117

([1]) Todistuksen antaminen hakemuksessa esitetylle määrälle.

c) 2 artiklassa tarkoitettu määrä: CN-koodiin 1006 40 00 kuuluvat rikotut riisinjyvät

Alkuperämaa	Vähennysprosentti	Heinäkuun 1999 osuudessa käytettävissä oleva määrä (tonnia)
Thaimaa	0 ([1])	24 034,54
Australia	0 ([1])	6 457
Guyana	0	8 503
Amerikan yhdysvallat	0 ([1])	3 640
Muut	0	9 703

([1]) Todistuksen antaminen hakemuksessa esitetylle määrälle.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 210/1999,
annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,
vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98 ([4]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisten asetusten 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta viljojen, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuutta sekä niiden yhteisön markkinoiden hintoja ja toisaalta viljojen, riisin, rikkoutuneiden riisinjyvien ja vilja-alan tuotteiden maailmanmarkkinahintoja koskeva tilanne ja niiden kehitysnäkymät; näiden samojen artiklojen nojalla on myös varmistettava vilja- ja riisimarkkinoiden tasapainoinen tilanne sekä hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys ja lisäksi otettava huomioon suunnitellun viennin taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla,

vilja- ja riisijalosteiden tuonti- ja vientijärjestelmästä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1518/95 ([5]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2993/95 ([6]), 4 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet,

tietyille jalostetuille tuotteille myönnettävä tuki olisi porrastettava tuotteiden tuhka-, raakakuitu-, kuoriaine-, valkuaisaine-, rasva- tai tärkkelyspitoisuuden mukaan, koska tämä pitoisuus osoittaa erityisen hyvin jalostettuun tuotteeseen tosiasiallisesti sisältyvän perustuotteen määrän,

maniokkijuurten ja muiden trooppisten juurten ja mukuloiden sekä niistä valmistettujen jauhojen suunniteltavissa olevan viennin taloudelliset seikat eivät, erityisesti kyseisten tuotteiden luonteen ja alkuperän huomioon ottaen, tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista; tiettyjen viljajalosteiden osalta yhteisön maailmankauppaan osallistumisen vähäinen merkitys ei tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

tietyt maissijalosteet voivat olla lämpökäsiteltyjä ja tämä saattaa johtaa sellaisen tuen myöntämiseen, joka ei vastaa tuotteen laatua; olisi tarkennettava, että tällaiset esihyytelöityä tärkkelystä sisältävät tuotteet eivät voi saada vientitukea, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ja asetuksen (EY) N:o 1518/95 soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
([2]) EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
([3]) EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18
([4]) EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4
([5]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 55
([6]) EYVL L 312, 23.12.1995, s. 25

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 28 päivänä tammikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tuotekoodi	Tuen määrä
1102 20 10 9200 (1)	77,66
1102 20 10 9400 (1)	66,56
1102 20 90 9200 (1)	66,56
1102 90 10 9100	73,35
1102 90 10 9900	49,88
1102 90 30 9100	93,10
1103 12 00 9100	93,10
1103 13 10 9100 (1)	99,85
1103 13 10 9300 (1)	77,66
1103 13 10 9500 (1)	66,56
1103 13 90 9100 (1)	66,56
1103 19 10 9000	49,99
1103 19 30 9100	75,80
1103 21 00 9000	33,51
1103 29 20 9000	49,88
1104 11 90 9100	73,35
1104 12 90 9100	103,44
1104 12 90 9300	82,75
1104 19 10 9000	33,51
1104 19 50 9110	88,75
1104 19 50 9130	72,11
1104 21 10 9100	73,35
1104 21 30 9100	73,35
1104 21 50 9100	97,80
1104 21 50 9300	78,24
1104 22 20 9100	82,75
1104 22 30 9100	87,92

(EUR/t)

Tuotekoodi	Tuen määrä
1104 23 10 9100	83,21
1104 23 10 9300	63,79
1104 29 11 9000	33,51
1104 29 51 9000	32,85
1104 29 55 9000	32,85
1104 30 10 9000	8,21
1104 30 90 9000	13,87
1107 10 11 9000	58,47
1107 10 91 9000	87,04
1108 11 00 9200	65,70
1108 11 00 9300	65,70
1108 12 00 9200	88,75
1108 12 00 9300	88,75
1108 13 00 9200	88,75
1108 13 00 9300	88,75
1108 19 10 9200	34,96
1108 19 10 9300	34,96
1109 00 00 9100	0,00
1702 30 51 9000 (2)	104,11
1702 30 59 9000 (2)	79,70
1702 30 91 9000	104,11
1702 30 99 9000	79,70
1702 40 90 9000	79,70
1702 90 50 9100	104,11
1702 90 50 9900	79,70
1702 90 75 9000	109,09
1702 90 79 9000	75,72
2106 90 55 9000	79,70

(1) Tukea ei myönnetä tuotteille, jotka on lämpökäsitelty siten, että tärkkelys on esihyytelöitynyt.

(2) Tuet myönnetään neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2730/75 (EYVL L 281, 1.11.1975, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisesti.

Huom. Tuotekoodit ja alaviitteet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 211/1999,

annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,

viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eläinten ruokintaan käytettäviin viljapohjaisiin rehuseoksiin sovellettavan tuonti- ja vientijärjestelmän osalta sekä vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1162/95 muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1517/95 ([3]) 2 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet,

laskemisessa on otettava huomioon myös viljatuotepitoisuus; yksinkertaisuuden vuoksi tukea olisi maksettava kahdelle "viljatuotteiden" luokalle, eli maissille, jota käytetään yleisimmin vientiin tarkoitettujen rehuseosten valmistuksessa, ja maissipohjaisille tuotteille, sekä "muille viljoille", jotka muodostuvat tukeen oikeutetuista viljatuotteista, lukuun ottamatta maissia ja maissipohjaisia tuotteita; tukea on myönnettävä rehuseosten sisältämän viljatuotteiden määrän mukaan,

tuen määrässä on lisäksi otettava huomioon kyseisten tuotteiden myyntimahdollisuudet ja -edellytykset maailmanmarkkinoilla, tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla ja viennin taloudelliset seikat,

tuen laskemisen perusteena olisi tällä hetkellä kuitenkin suotavaa käyttää rehuseoksissa yleisesti käytettyjen raaka-aineiden hinnoissa yhteisön markkinoilla ja maailmanmarkkinoilla todettua eroa, mikä mahdollistaa mainittujen tuotteiden viennin taloudellisten edellytysten selkeämmän huomioon ottamisen,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetusten (ETY) N:o 1766/92 ja (EY) N:o 1517/95 soveltamisalaan kuuluvien rehuseosten vientituet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
([2]) EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
([3]) EYVL L 147, 30.6.1995, s. 51

LIITE

viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 28 päivänä tammikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

Vientitukea saavan tuotteen koodi ([1]):

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000, 2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000, 2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000, 2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

(EUR/tonni)

Viljatuotteet ([2])	Tuen määrä ([2])
Maissi ja maissipohjaiset tuotteet CN-koodit 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	55,47
Viljatuotteet ([2]), lukuun ottamatta maissia ja maissipohjaisia tuotteita	40,88

([1]) Tuotekoodit määritellään komission asetuksen (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 5 jaksossa.

([2]) Tukea varten otetaan huomioon ainoastaan viljatuotteista lähtöisin oleva tärkkelys.

Viljatuotteina pidetään yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeiden 0709 90 60 ja 0712 90 19, 10 ryhmän, nimikkeiden 1101, 1102, 1103 ja 1104 tuotteita, (sellaisenaan ja ilman ennalleen saattamista) lukuun ottamatta alanimikkeen 1104 30 tuotteita ja alanimikkeisiin 1904 10 10 ja 1904 10 90 kuuluvien viljatuotteiden sisältöä. Yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeiden 1904 10 10 ja 1904 10 90 viljatuotesisältöä pidetään yhtä suurena kuin valmiiden tuotteiden painoa.

Tukea ei myönnetä viljoille, joiden tärkkelyksen alkuperää ei voida selvästi määrittää analyyseissä.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 212/1999,
annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,
vilja- ja riisialan tuotantotukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 ([2]), ja erityisesti sen 7 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98 ([4]), ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon vilja- ja riisialan tuotantotukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1722/93 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 87/99 ([6]), ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (ETY) N:o 1722/93 määritellään tuotantotukien myöntämisen edellytykset; laskentaperuste määrätään kyseisen asetuksen 3 artiklassa; näin lasketut tuotantotuet on vahvistettava kerran kuukaudessa, ja niitä voidaan muuttaa, jos maissin ja/tai vehnän hinta muuttuu merkittävästi,

on syytä kertoa tällä asetuksella vahvistettavat tuotantotuet asetuksen (ETY) N:o 1722/93 liitteessä II esitetyillä kertoimilla täsmällisen maksettavan määrän määrittämiseksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1722/93 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu, tonneina maissista, vehnästä, ohrasta, kaurasta, perunasta, riisistä tai rikkoutuneista riisinjyvistä saatua tärkkelystä ilmaistu tuotantotuki vahvistetaan 64,14 EUR tonnilta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
([2]) EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
([3]) EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18
([4]) EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4
([5]) EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112
([6]) EYVL L 9, 15.1.1999, s. 8

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 213/1999,

annettu 28 päivänä tammikuuta 1999,

perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 ([2]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98 ([4]), ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 1 kohdan mukaan kummankin mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön markkinoiden noteerausten tai hintojen ero voidaan kattaa vientituella,

tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 30 päivänä toukokuuta 1994 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1222/94 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1352/98 ([6]), määritellään tuotteet, joille olisi vahvistettava niiden vientiin tapauskohtaisesti sovellettava tuen määrä, joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina,

asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle kyseisiä perustuotteita on vahvistettava kullekin kuukaudelle,

neuvoston päätöksessä 87/482/ETY ([7]) hyväksytyn Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen kesken sovitun makaronivalmisteiden vientiä yhteisöstä Yhdysvaltoihin koskevan järjestelyn johdosta on tarpeen eriyttää CN-koodeihin 1902 11 00 ja 1902 19 kuuluvien tavaroiden tuki niiden määräpaikan mukaan,

asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan b alakohdassa säädetään, että jos asetuksen 4 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettua todistusta ei toimiteta, alennettu vientituki on säädettävä ottaen huomioon tuotantotuen määrä, jota sovelletaan komission asetuksen (ETY) N:o 1722/93 ([8]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 87/1999 ([9]), mukaisesti kyseiselle perustuotteelle tuotteen oletettuna valmistusajankohtana, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina vietäviin asetuksen (EY) N:o 1222/94 liitteessä A mainittuihin ja joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklassa tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin perustuotteisiin sovellettavien tukien määrät vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä tammikuuta 1999.

([1]) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
([2]) EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
([3]) EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18
([4]) EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4
([5]) EYVL L 136, 31.5.1994, s. 5
([6]) EYVL L 184, 27.6.1998, s. 25
([7]) EYVL L 275, 29.9.1987, s. 36
([8]) EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112
([9]) EYVL L 9, 15.1.1999, s. 8

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Martin BANGEMANN

Komission jäsen

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrän vahvistamisesta 28 päivänä tammikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tuotteiden kuvaus [1]	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta
1001 10 00	Durumvehnä:	
	– vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin	1,365
	– muissa tapauksissa	2,100
1001 90 99	Vehnä sekä rukiin sekavilja:	
	– vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin	2,135
	– muissa tapauksissa:	
	– – asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan mukaisissa tapauksissa [2]	—
	– – muissa tapauksissa	3,285
1002 00 00	Ruis	4,999
1003 00 90	Ohra	4,977
1004 00 00	Kaura	5,172
1005 90 00	Maissi, käytetty seuraavien tavaroiden muodossa:	
	– tärkkelys:	
	– – asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan mukaisissa tapauksissa [2]	1,538
	– – muissa tapauksissa	5,547
	– CN-koodeihin 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 kuuluva glukoosi, glukoosisiirappi, maltodekstriini, maltodekstriinisiirappi [3]:	
	– – asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan mukaisissa tapauksissa [2]	0,972
	– – muissa tapauksissa	4,982
	– muut (mukaan lukien jalostamaton käyttö)	5,547
	CN-koodiin 1108 13 00 kuuluva perunatärkkelys, joka rinnastetaan maissin jalostuksesta saatavaan tuotteeseen:	
	– asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan mukaisissa tapauksissa [2]	1,538
	– muissa tapauksissa	5,547
ex 1006 30	Kokonaan hiottu riisi:	
	– lyhytjyväinen	10,800
	– keskipitkäjyväinen	10,800
	– pitkäjyväinen	10,800
1006 40 00	Rikkoutuneet riisinjyvät	2,300
1007 00 90	Durra	4,977

[1] Käytettyihin jalostettuihin tai niihin rinnastettavien tuotteiden määriin on tarvittaessa sovellettava komission asetuksen (EY) n:o 1222/94, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä E olevia kertoimia (EYVL L 136, 31.5.1994, s. 5).

[2] Kyseessä olevat tavarat ovat komission asetuksen (ETY) n:o 1722/93, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteeseen I kuuluvia tavaroita (EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112).

[3] CN-koodien NC 1702 30 99, 1702 40 90 ja 1702 60 90 siirapeille, jotka on saatu sekoittamalla glukoosi- ja fruktoosisiirappia, vientituki voidaan myöntää ainoastaan glukoosisiirapin osalta.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 25 päivänä tammikuuta 1999,
Euroopan keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä

(1999/70/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon pöytäkirjan Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä ja erityisesti sen 27 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin (jäljempänä "EKP") 12 päivänä marraskuuta 1998 antaman suosituksen ([1]),

sekä katsoo, että

EKP:n neuvoston suosittelemien ja neuvoston hyväksymien riippumattomien ja ulkopuolisten tilintarkastajien on tarkastettava EKP:n ja kansallisten keskuspankkien (jäljempänä "KKP":t) tilit, ja

EKP on suositellut kunkin osallistuvan KKP:n nimeämien nykyisten ulkopuolisten tilintarkastajien uudelleennimeämistä, jollei mahdollisesta myöhemmästä päätöksestä muuta johdu,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. KPMG Réviseurs d'Entreprises s.c., Antwerpen ja Deloitte Touche Tohmatsu s.c., Bryssel hyväksytään Banque Nationale de Belgique / Nationale Bank van België ulkopuolisiksi tilintarkastajiksi.

2. KPMG Deutsche Treuhandgesellschaft AG ja PwC Deutsche Revision AG hyväksytään Deutsche Bundesbankin ulkopuolisiksi tilintarkastajiksi.

3. Coopers & Lybrand, joka kuuluu PricewaterhouseCoopersin kansainväliseen yritykseen hyväksytään Banco de Españan ulkopuoliseksi tilintarkastajaksi.

4. Mazars & Guérard, Pariisi ja Deloitte Touche Tohmatsu-Audit, Neuilly hyväksytään Banque de Francen ulkopuolisiksi tilintarkastajiksi.

5. PricewaterhouseCoopers, Dublin hyväksytään Central Bank of Irelandin ulkopuoliseksi tilintarkastajaksi.

6. Reconta Ernst & Young s.p.a., Rome hyväksytään Banca d'Italian ulkopuoliseksi tilintarkastajaksi.

7. PricewaterhouseCoopers S.A.R.L. (Société à responsabilité limitée), Réviseur d'Entreprises, Luxemburg hyväksytään Banque centrale du Luxembourgin ulkopuoliseksi tilintarkastajaksi.

8. Prof. Drs. J.A. van Manen RA (rekisteröity tilintarkastaja), joka tässä tehtävässään toimii itsenäisesti ja joka on PricewaterhouseCoopersin osakas, hyväksytään De Nederlandsche Bankin ulkopuoliseksi tilintarkastajaksi.

9. Prof. DDr. Kurt Neuner, Dr. Pipin Henzl, Dr. Peter Wolf, Mag. Christian Hofer, Dkfm. Dr. Peter Christian Cormasz ja Dkfm. Leopold Wundsam, jotka kaikki ovat rekisteröityjä hyväksyttyjä julkisia tilintarkastajia, hyväksytään Österreichische Nationalbankin ulkopuolisiksi tilintarkastajiksi.

10. PricewaterhouseCoopers-Auditores e Consultores Lda. hyväksytään Banco de Portugalin ulkopuoliseksi tilintarkastajaksi.

11. Arthur Andersen Oy hyväksytään Suomen Pankin ulkopuoliseksi tilintarkastajaksi.

([1]) EYVL C 411, 31.12.1998, s. 11

2 artikla

Tämä päätös ilmoitetaan EKP:lle.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tehty Brysselissä 25 päivänä tammikuuta 1999.

Neuvoston puolesta
J. FISCHER
Puheenjohtaja

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 6 päivänä tammikuuta 1999,

Bulgariasta, Latviasta, Liettuasta, Puolasta ja Virosta peräisin olevan kovalevyn tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä esitettyjen sitoumusten hyväksymisestä ja menettelyn päättämisestä ilman toimenpiteitä Brasiliasta peräisin olevan tuonnin osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 4533)

(1999/71/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 905/98 ([2]), ja erityisesti sen 8 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan 2 kohdan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa asiasta,

sekä katsoo, että

1) Komissio otti asetuksella (EY) N:o 1742/98 ([3]) käyttöön väliaikaisen polkumyyntitullin Brasiliasta, Bulgariasta, Latviasta, Liettuasta, Puolasta, Venäjältä ja Virosta peräisin olevan kovalevyn tuonnissa ja hyväksyi väliaikaisesti asianomaisten maiden tiettyjen vievien tuottajien esittämät hintasitoumukset, lukuun ottamatta Venäjää.

2) Väliaikaisten polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen komissio jatkoi asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä "perusasetus", 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti polkumyynnin, vahingon ja yhteisön edun tutkimista. Tutkimuksen lopulliset tulokset ja päätelmät esitetään lopullisten tullien käyttöönotosta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 194/1999 ([4]).

3) Tutkimuksen lopullisten tulosten perusteella pääteltiin, että yhteisön tuotannonalan kärsimä vahinko ei johtunut Brasiliasta peräisin olevan kovalevyn tuonnista, että menettely olisi päätettävä ilman Brasiliaa koskevia suojatoimenpiteitä ja että Brasilian vieviltä tuottajilta väliaikaisesti hyväksyttyjen sitoumusten olisi annettava raueta perusasetuksen 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1
([2]) EYVL L 128, 30.4.1998, s. 18
([3]) EYVL L 218, 6.8.1998, s. 16
([4]) Ks. tämän virallisen lehden sivu 16

4) Tutkimuksessa vahvistettiin vahingollista polkumyyntiä koskevat alustavat päätelmät Bulgariasta, Latviasta, Liettuasta, Puolasta, Venäjältä ja Virosta peräisin olevan tuonnin osalta.

5) Komissio katsoo, että vievien tuottajien esittämät ja komission asetuksella (EY) N:o 1742/98 väliaikaisesti hyväksytyt hintasitoumukset ovat tehokas toimenpide polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttaman vahingon poistamiseksi, koska kyseisten tuottajien hinnat pystyvät poistamaan polkumyynnin vahingollisen vaikutuksen, ne kattavat ainoastaan rajoitetun määrän tuotetyyppejä ja ainoastaan tiettyyn määrään saakka. Ilman kyseistä kolmea edellytystä sitoumusten tehokas käytännön valvonta ei olisi mahdollista ja yrityksiä rohkaistaisiin kiertämään sitoumuksia ilmoittamalla sitoumuksen piiriin kuuluviksi tuotetyyppejä, joita se ei kata.

6) Sitoumusten määräysten mukaisesti on niissä esitetyt vähimmäishinnat muutettu tutkimuksen lopullisten tulosten mukaisiksi.

7) Yhteisön tuotannonala ei esittänyt sitoumusten hyväksymistä koskevia vastaväitteitä saatuaan tiedon niistä oleellisista seikoista ja huomioista, joiden perusteella komissio aikoi hyväksyä esitetyt sitoumukset.

8) Jos sitoumusta rikotaan tai se peruutetaan, lopullinen polkumyyntitulli voidaan ottaa käyttöön perusasetuksen 8 artiklan 9 ja 10 kohdan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Hyväksytään sitoumukset, joita jäljempänä luetellut tuottajat ovat esittäneet Bulgariasta, Latviasta, Liettuasta, Puolasta ja Virosta peräisin olevan kovalevyn tuontia yhteisöön koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä.

Maa	Yritys	Taric-lisäkoodi
Bulgaria	Fazerles AD	8496
	Lessoplast AD	8497
Viro	AS Repo Vabrikud	8498
Latvia	AS "Bolderâja"	8499
Liettua	JSC Grigiskes	8510
Puola	Alpex-Karlino SA	8511
	Czarna Woda Zakłady Płyt Pilśniowych	8600
	Ekopłyta SA	8513
	Zakłady Płyt Pilśniowych SA, Przemysl	8545
	Koniecpolskie Zakłady Płyt Pilśniowych SA	8546
	Zakłady Płyt Pilśniowych SA w Krosnie Odrzanskim	8547

2. Päätetään 1 kohdassa tarkoitettuun polkumyynnin vastaiseen menettelyyn liittyvät tutkimukset samassa kohdassa mainittujen osapuolten osalta.

2 artikla

Päätetään Brasiliasta peräisin olevan kovalevyn tuontia koskeva menettely ottamatta käyttöön suojatoimenpiteitä.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tehty Brysselissä 6 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Leon BRITTAN

Varapuheenjohtaja

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 22 päivänä tammikuuta 1999,

voin ostojen keskeyttämisestä tietyissä jäsenvaltioissa

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 162)

(1999/72/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96 ([2]), ja erityisesti 7 a artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 3 kohdan,

sekä katsoo, että

neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 777/87 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, vahvistetaan olosuhteet, joissa voin ja rasvattoman maitojauheen ostot voidaan keskeyttää ja aloittaa uudelleen, sekä vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka voidaan toteuttaa keskeyttämistapauksissa,

komission asetuksessa (ETY) N:o 1547/87 ([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1802/95 ([5]), vahvistetaan perusteet, joiden mukaisesti voin ostot tarjouskilpailulla suoritetaan tai keskeytetään jäsenvaltiossa tai Yhdistyneen kuningaskunnan sekä Saksan liittotasavallan osalta tietyllä alueella,

komission päätöksessä 97/785/EY ([6]) määrätään mainittujen ostojen keskeyttämisestä tietyissä jäsenvaltioissa; markkinahintoja koskevien tietojen perusteella asetuksen (ETY) N:o 1547/87 1 artiklan 3 kohdassa säädetty edellytys ei enää täyty Irlannissa; tämän vuoksi on tarpeen mukauttaa luetteloa jäsenvaltioista, joissa edellä tarkoitettua keskeyttämistä sovelletaan, ja

tässä päätöksessä määrätyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 777/87 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut voin ostot tarjouskilpailulla keskeytetään Belgiassa, Tanskassa, Saksassa, Kreikassa, Espanjassa, Ranskassa, Italiassa, Luxemburgissa, Alankomaissa, Itävallassa, Portugalissa, Suomessa, Ruotsissa, Pohjois-Irlannissa ja Isossa-Britanniassa.

2 artikla

Kumotaan päätös 97/785/EY.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 22 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Hans VAN DEN BROEK

Komission jäsen

([1]) EYVL L 148, 28.6.1968, s. 13
([2]) EYVL L 206, 16.8.1996, s. 21
([3]) EYVL L 78, 20.3.1987, s. 10
([4]) EYVL L 144, 4.6.1987, s. 12
([5]) EYVL L 174, 26.7.1995, s. 27
([6]) EYVL L 321, 22.11.1997, s. 43

OIKAISUJA

Oikaistaan neuvoston asetus (EY) N:o 2823/98, annettu 21 päivänä joulukuuta 1998, tiettyjä kalastustuotteita koskevien yhteisön autonomisten tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 730/98 muuttamisesta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 351, 29. joulukuuta 1998)

Sivulla 12, 1 artiklan ensimmäisessä luetelmakohdassa

korvataan ilmaus: ”67 500 tonnia”

seuraavasti: ”65 500 tonnia”.